

ἍΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΆΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΝΔΡΩΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΑΓΙΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΚΑΙ ΙΟΥΣΤΙΝΗΣ ΦΥΛΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

ISSN 1108-4030

Περιεχόμενα

- Έγκύκλιος Πάσχα: Η Νίκη της Όδυνωμένης Αγάπης	17
- Πάσχα στην Ίερά Μονή μας	19
- Πάσχα στην Νέα Ζηλανδία	19
- Νέες Μοναχικές Κουρές στην Ίερά Μονή τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων	20
- Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Λούνης Ἰταλίας	21
- Ἱερὸν Προσκύνημα στοὺς Ἀγίους Τόπους καὶ στὸ Θεοδάδιστον Ὅρος Σινᾶ	22
- Ζητώντας Ἀνάσταση	27
- Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις	28
- Ἀπὸ τὴν Ζωὴν τῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας ἐν Ἀμερικῇ	30
- Ἐνθρόνιαι Καθηγουμένης στὸ Συκάμινο	32
- Ἡ Πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς στὶς Ἀφίδνες	33
- Ἡ Λύτρωσις ἀπὸ τὰ «Τόξα» καὶ τὰ «Βέλη» τοῦ Ἐχθροῦ	34
- Ἀπὸ τὰ σύγχρονα Θαύματα τοῦ Ἀγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου	37
- Ἱεραποστολὴ στὸ Κονγκὸ	38
- «Ἐίπε Γέρον» - Ἀπὸ τὸν Βίο τοῦ Ὁσίου Στάρετς Παρθενίου τοῦ Κιέδου	39
- Χειροτονία Πρεσβυτέρου	40

Βιβλιοπαρουσιάσεις: *Γερόντισσα Μυρτιδιώτισσα - Ἡ Ἀσκήτρια τῆς Κλεισοῦρας*

Φωτογραφία ἐξωφύλλου:

Ἡ Σύναξις τῶν Ὁσίων Πατέρων τῆς Γάζης.

Ἀγιογραφεῖον Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, 2009.

Φωτογραφία ὀπισθοφύλλου:

Ἡ Ίερά Μονή Χοζεβᾶ στὸν χεῖμαρρο Χοράθ
στὴν περιοχὴ τῆς Ἱερικοῦς στοὺς Ἀγίους Τόπους.

ΑΓΙΟΣ ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδίδεται τῇ εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς,
Πατρὸς δὲ καὶ Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ

• **Ἰδιοκτῆτης:** Ἱερά Μονή Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. • **Ἐκδότης - Διευθυντής:** Ἐπίσκοπος Γαρδικίου Κλήμης. • **Συντάσσεται** ὑπὸ Ἐπιτροπῆς. • **Ἡλεκτρονικὴ Ἐπεξεργασία:** Ἱερά Μονή Ἀγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης. • **Τηλέφωνο Ἱ. Μονῆς:** 210 2411380. • **Telefax:** 210 2411080. • **E-mail:** Kyprianos@synodinresistance.org • **Ἰστοσελίδα στὸ Διαδίκτυο:** www.synodinresistance.org • **Ἐκτύπωσης, Βιβλιοδεσία:** «ΒΙΒΛΙΟΤΕΧΝΙΑ», Ζωοδόχου Πηγῆς 52Α, Ἀθήνα, τηλ. 210 3801844. • **Ἐπιστολαὶ καὶ προαιρετικαὶ εἰσφοραὶ** νὰ ἀποστέλλωνται εἰς Ἱ. Μονὴν Ἀγίου Κυπριανοῦ, Τ. Θ. 46006 - 13310 ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ.

Ἐγκύκλιος

ἐπὶ τῇ πανενδόξῳ Ἀναστάσει τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ

Ἡ Νίκη τῆς Ὀδυνωμένης Ἀγάπης

«Εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς»

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί μου, τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·

Τὸ «Εὐαγγέλιον», ἡ Χαρισμός και Καλὴ Ἀγγελία τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας μας, ὅπως ὅλοι γνωρίζομε, ἀρχίζει μὲ τὴν Χαρά: «Μὴ φοβείσθε», εἶπε ὁ Ἅγγελος στοὺς εὐλογημένους Ποιμένας, «κίδου γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην»¹· ἀλλὰ, καὶ τελειώνει μὲ τὴν Χαρά: «καὶ αὐτοὶ (οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι), προσκυνήσαντες Αὐτὸν (τὸν Κύριό μας στὴν Ἀνάληψι), ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης»².

Ἡ Ἅγία Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, κυριολεκτικὰ ὡς Ἐκκλησία τῆς Χαρᾶς, δὲν ἀποτελεῖ μόνο ἓνα κήρυκα αὐτῆς τῆς Μεγάλης Χαρᾶς· ἀλλὰ, ἔχει καταστή καὶ εἶναι -διὰ μέσου τῆς Ἁγίας Ἀναστάσεως- ἡ ἀκατάλυτος πηγὴ καὶ ὁ μοναδικὸς φορέας τῆς πραγματικῆς καὶ οὐσιαστικῆς Χαρᾶς.

Τὸ Ὁρθόδοξο ἦθος τῆς Ἐκκλησίας μας, εὐγενικὸ καὶ εὐσπλαγχνό, ἅγιο καὶ εὐλογημένο, διαποτίζεται ἀπὸ τὴν Παρουσία τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ μας· ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος μας, ὡς γεγονός ἱστορικό, ἀλλὰ καὶ ὡς διαρκὲς παρὸν στὴν Ἐκκλησία, εἰσχωρεῖ στὸ εἶναι τοῦ Κόσμου καὶ δίνει νόημα ὑπάρξεως σὲ αὐτὸν καὶ νόημα ζωῆς στὸν Ἄνθρωπο.

* * *

Ἀδελφοί μου φιλόχριστοι·

Ἡ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως ἀνέτειλε ἀπὸ τὴν ὀδύνη τοῦ Σταυροῦ· ἡ Σταύρωσις βεβαίως τοῦ Κυρίου μας δὲν ἦταν μία

ἥττα, μία ἀποτυχία, ἀλλὰ μία ἐκούσια αὐτο-προσφορά, μία λυτρωτικὴ θυσία, ἀπὸ στοργικὴ ἀγάπη, ὡς τὸ ἔσχατο σημεῖο: «ἀγαπήσας», λέγει ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος Ἰωάννης πρὸ τοῦ Πάθους, «ἀγάπήσας (ὁ Κύριος) τοὺς ἰδίους τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ, εἰς τέλος ἠγάπησεν αὐτούς»³.

Μόνο μέσω μιᾶς ἀγάπης, ἡ ὁποία φθάνει «εἰς τέλος»³, δηλαδὴ στὴν ὀδύνη τοῦ Σταυροῦ, εἶναι δυνατὸν νὰ τελειωθῇ ἡ σωτηρία μας, ἡ νίκη μας ἐπὶ τοῦ σατανᾶ, τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Ἡ συγκλονιστικὴ κραυγὴ τοῦ Σωτῆρος μας ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ: «Τετέλεστα»⁴, ἦταν οὐσιαστικὰ μία κραυγὴ νίκης· ἡ ἀπελευθέρωσις ἔχει κατορθωθῇ καὶ ἐκπληρωθῇ, ἡ νίκη εἶναι πλέον γεγονός βέβαιον καὶ ἔχει ἐπισφραγίσαι τὸ «ἔργον» ποὺ εἶχε ἀναθέσει ὁ Πατέρας στὸν Υἱό:

«Πάτερ, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω»· «πάντα ἤδη τετέλεστα»⁵.

Ἡ ὀδύνη τοῦ Κυρίου μας «ἔως θανάτου»⁶, ὡς τὴν ἐσχάτη ἀδυναμία, γιὰ χάρι μας, δὲν ἐγινε γιὰ νὰ ἀπαλλαγούμε ἀπὸ τὴν ὀδύνη καὶ τὶς ὀδύνες τοῦ κόσμου τούτου· ἀλλὰ, γιὰ νὰ γίνῃ ἡ Ὀδύνη Ἐκείνου, ὀδύνη ἰδική μας καὶ ἔτσι οἱ ὀδύνες γιὰ τὴν ἀγάπη Του καὶ τὸν Ἀδελφὸ μας νὰ μεταβληθοῦν σὲ ὠδίνες τοκετοῦ, σὲ πόνους ποὺ θὰ γεννήσουν τὴν προσωπικὴ μας Ἀνάστασι καὶ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Κόσμου. ✠

Χριστώνυμοι Ἀδελφοί μου

Μία ἀγάπη, ἡ ὁποία -χάριν τοῦ Χριστοῦ μας καὶ μὲ τὴν μυστικὴ δύναμι Του- ὀδυνᾶται, εἶναι μία *Νίκη τῆς Ὀδυνωμένης Ἀγάπης*⁷· αὐτὴ ἡ Ἀγάπη ἐνίκησε καὶ θὰ νικήσῃ τὸν Κόσμο, διότι εἶναι παντοδύναμος.

Τὸ κακὸ καὶ ἡ ἀταξία σὲ προσωπικὸ καὶ συλλογικὸ ἐπίπεδο, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ νικηθοῦν μὲ τὴν βία, τὸν ἐξαναγκασμὸ καὶ τὴν ἐξουσιαστικὴ ἐπιβολὴ τοῦ καλοῦ καὶ τῆς εὐταξίας.

Ὁ Στάρετς Ζωσιμᾶς τοῦ Ντοστογιέφσκυ ἐκφράζει ἐν προκειμένῳ τὸ Ὁρθόδοξο ἦθος:

«Πάντα ν' ἀποφασίζεις: "Θὰ πολεμήσω μὲ ταπεινὴ ἀγάπη". Ἄν ἀποφασίσῃς πάνω σ' αὐτὸ μιὰ γιὰ πάντα, μπορεῖς νὰ κατακτήσῃς ὀλόκληρο τὸν κόσμο. Ἡ γεμάτη ἀγάπη ταπεινώσῃ εἶναι μία τρομερὴ δύναμη: εἶναι τὸ πιὸ δυνατὸ ἀπ' ὅλα τὰ πράγματα καὶ δὲν ὑπάρχει τίποτε ἄλλο σὰν κ' αὐτή»⁸.

Ἡ ἀγάπη ποὺ πάσχει εἶναι ἡ Ἀγάπη ποὺ μᾶς ἐκκληροδότησε ὁ Ἐνσαρκωθεὶς, Σταυρωθεὶς καὶ Ἀναστὰς Θεάνθρωπος. Ἡ σταυρώσιμος καὶ ἀναστάσιμος *Νίκη τῆς Ὀδυνωμένης Ἀγάπης* πρέπει νὰ γίνῃ τὸ συνεχῆς προσωπικὸ μας βίωμα, ἂν θέλωμε νὰ εἴμεθα πραγματικοὶ Χριστιανοὶ καὶ ἄξιοι τῆς Ἀγάπης Ἐκείνου,

Ὁ Ὅποιος «ἔθηκε τὴν ψυχὴν Αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων»⁹ καὶ διὰ τῆς «κενώσεώς»¹⁰ Του, τοῦ ἀδειάματος καὶ τῆς ἐσχάτης ἀδυναμίας Του, μᾶς ἐγέμισε μὲ τὴν *Μεγάλῃ Χαρᾷ*.

Εἶθε αὐτὴ ἡ *Μεγάλῃ Χαρά*, ἡ ὁποία ἀπορρέει ἀπὸ τὴν *Νίκη τῆς Ὀδυνωμένης Ἀγάπης*, νὰ χαρακτηρίζῃ σταθερὰ τὸ ἦθος μας, διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου καὶ τῶν πολυτίμων εὐχῶν τοῦ χριστοσφραγίστου Γέροντος, Ὁδηγοῦ καὶ Μητροπολίτου μας κυρίου Κυπριανοῦ, πρὸς δόξαν τοῦ Πατρὸς διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι. Ἀμήν!

Χριστὸς Ἀνέστη! Ἀληθῶς Ἀνέστη!

† Ἀγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2010

Ταπεινὸς εὐχέτης
πρὸς τὸν ἀναστηθέντα Κύριό μας

Ὁ Ἐπίσκοπος

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς
Ἀνακληρωτῆς Πρόεδρος
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων

1) Λουκ. 6' 10. / **2)** Λουκ. κδ' 52. / **3)** Ἰωάν. ιγ' 1. **4)** Ἰωάν. ιθ' 30. / **5)** Ἰωάν. ιζ' 4· ιθ' 28. **6)** Ματθ. σκ' 38· Μάρκ. ιδ' 34. / **7)** Ἐπισκόπου Διοκλείας Καλλίστου Γουεαρ, Ὁ Ὁρθόδοξος Δρόμος, σελ. 95, Ἀθήνα 1984. **8)** Αὐτόθι, σελ. 96. **9)** Ἰωάν. ι' 15. / **10)** Πρβλ. Φίλιπ. β' 7: «ἐαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβῶν».

Νουθεσίες καὶ Ἀποφθέγματα τοῦ Ὁσίου Στάρετς Παρθενίου τοῦ Κιέδου

* Ἡ διάκρισις εἶναι πάνω ἀπ' ὅλα. Ἡ ὑπομονή, πιὸ ἀναγκαῖα ἀπ' ὅλα. Ἡ σιωπὴ, προτιμότερη ἀπ' ὅλα. Ἡ πολυλογία, χειρότερη ἀπ' ὅλα.

* Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν φτώχεια καὶ ἡ ἀφιλοχρηματία προξενοῦν μεγάλους θησαυροὺς στὴν ψυχὴ.

* Τὸ νὰ ζῆς ἐνάρετα, νὰ πράττῃς καὶ νὰ σκέπτεσαι τὸ καλὸ, δὲν εἶναι θυσία πρὸς τὸν Θεό, ἀλλὰ τὸ ἀνθρώπινο χρέος σου.

* Βιάζε τὸν ἑαυτό σου, ὅταν δὲν ἐπιθυμῇ νὰ προσεύχεται καὶ ὅταν δὲν ἔχῃ ὄρεξι γιὰ νὰ πράξῃ τὸ ἀγαθό.

Πάσχα στην Ίερά Μονή μας

ΑΠΟ τις Ίερες Ύκολουθίες τοῦ Πάσχα καὶ τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης στὴν Ίερά Μονή μας τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς.

Πάσχα στὴν Νέα Ζηλανδία

ΤΟ Ἅγιον Πάσχα ἐωρτάσθηκε μὲ πνευματικὴ χαρμοσύνη καὶ ἀπλότητα καὶ σὸ Ἱερό Παρεκκλήσιο τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης στὴν περιοχή τοῦ Ὠκλαντ τῆς μακρονηῆς Νέας Ζηλανδίας στὴν Ὠκεανία. Ἐλειτούργησε ὁ Ἱερέας μας Αἰδεσμ. π. Παῦλος Βέρμακ, ἐκ Νοτίου Ἀφρικῆς, ὁ ὁποῖος διαμένει μετὰ τῆς οἰκογενείας του ἤδη ἀπὸ καιροῦ στὴν Ν. Ζηλανδία, καὶ παρέστησαν οἱ ὀλίγοι πιστοὶ τῆς ἐκεῖ μικρᾶς μας Ἱεραποστολῆς.

Νέες Μοναχικές Κουρές στήν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων

ΤΗΝ 27.2/12.3.2010, Δ' Σάββατο τῶν Νηστειῶν, καὶ τὴν 9/22.3.2010, μνήμη τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, οἱ Ἀδελφές μας γ. Φιλοθέη Μοναχὴ καὶ γ. Λυδία Μοναχὴ ἀξιώθηκαν νὰ λάβουν τὸ Μεγάλο καὶ Ἀγγελικὸ Σχήμα. Ἡ μὲν Ἀδ. Φιλοθέη (κατὰ κόσμον Ἑλένη Σαρψαββίδου, 39 ἐτῶν, ἀπόφοιτος Λυκείου) καταγεται ἀπὸ τὸ Ἀργίριο, ἡ δὲ Ἀδ. Λυδία (κατὰ κόσμον Ξένια Νεντέλσκυ/Nedelsky, 32 ἐτῶν) εἶναι θυγατέρα τοῦ Αἰδεσιμ. π. Μιχαὴλ Nedelsky (τῆς Ἐξαρχίας μας στήν Ἀμερική) καὶ ἔχει σπουδάσει κλασσικὴ μουσικὴ καὶ ξένες γλῶσσες. Τὸ 2000 ἦλθε στήν Ἑλλάδα καὶ διωρίσθηκε στὸ Ἀργίριο, ὅπου ἐδίδασκε ἀγγλικά.

Οἱ δύο Ἀδελφές ἐκκλησιάζοντο καὶ ἐξωμολογοῦντο στὸ Ἱερὸ Ἡσυχαστήριον τῶν Ἀγίων Πάντων στὸ Ἀργίριο, ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγησι τοῦ Ὑπευθύνου αὐτοῦ, Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀθανασίου Ἀγιοκυπριανίτου.

Εισῆλθαν στήν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἀγίων Ἀγγέλων ἡ μὲν Ἀδ. Λυδία τὸ 2001 ἡ δὲ Ἀδ. Φιλοθέη τὸ 2002, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἔλαβαν τὴν Κουρὰ τῆς Ρασοφορίας τὸ 2004.

• **Τὸ Μυστήριον** τοῦ Μεγάλου καὶ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, στὸ ὁποῖο τοὺς προσήγαγε ἡ πνευματικὴ τους Μητέρα καὶ Ἀνάδοχος Ὁσιωτάτη Καθηγουμένη Γεροντίσσα Ταξιαρχία Μοναχὴ, ἐτέλεσε ὁ Πνευματικὸς τῆς Μονῆς, Ἀναπληρωτῆς Πρόεδρος Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε, κατὰ τὴν σύντομν Ὀμιλία του, στήν διαχρονικὴ ἀποστολὴ τοῦ Μοναχισμοῦ μέσα στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας: ὁ Μοναχὸς καλεῖται νὰ γίνῃ ἕνας *φωτεινὸς*

ὁδοδείκτης ἐργαζόμενος τὴς περιεκτικῆς ἀρετῆς τῆς Ὑπακοῆς, τῆς Ἀκτημοσύνης καὶ τῆς Παρθενίας, ζῆ «τῶ Χριστῶ συσταυρωμένος», ἀποκτᾶ καὶ ἐμπνέει στοὺς λαϊκοὺς Ἀδελφούς μας τὸ γνήσιο Εὐαγγελικὸ ἦθος: δηλαδὴ τὴν Ὑπακοὴ ἐν ταπεινώσει καὶ ἐν πᾶσι στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὴν Ἀπροσπάθεια καὶ ἐλευθερία ἀπὸ τὰ ὑλικά καὶ τέλος, τὴν Ἀγνότητα μὲ τὴν στενὴ καὶ εὐρεῖα ἔννοια, τὸν ἐξαγνισμὸ τῆς ὑπάρξεως.

■ Εἶθε ἡ Πανάμωμος Θεοτόκος καὶ οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι Προστάται τῆς Μονῆς μας νὰ σκέπουν καὶ ὀδηγοῦν τὴς νεόκουρες Ἀδελφές μας στὸν Μοναχικὸ τους ἀγῶνα πρὸς τὸν Οὐράνιο Νυμφῶνα, εὐχαῖς τοῦ πολυσεβάστου Γέροντός μας Μητροπολίτου Κυπριανοῦ καὶ τῆς ἀειμνήστου Μητρὸς καὶ πρώτης Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μας Γεροντίσσης Κυπριανῆς Μοναχῆς († 2000).

† Ἀ.Σ.Μ.

Ἐκ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας στὴν Ἰταλία

ΤΗΝ Κυριακὴ τῶν Βαΐων, 15.3.2010 ἐκ.ἡ.μ., ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Λούνης κ. Σιλουανὸς ἐλειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν τοῦ Κ' αἰ. στὴν Πιστοΐα τῆς Ἰταλίας.

Στὶς δὲ Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Μ. Ἑβδομάδος συμμετείχε μεγάλο πλῆθος πιστῶν, τοὺς ὁποίους εἶχε προετοιμάσει σχετικῶς ὁ Σεβασμ. Λούνης μέσω τῶν ἐβδομαδιαίων Κατηχήσεων του κατὰ τὴν περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

• Τὸ Μ. Σάββατο, 21.3.2010 ἐκ.ἡ.μ., ὁ Ἐσπερινὸς τοῦ Πάσχα καὶ ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου τελέσθησαν στὴν Ἱερὰ Μονὴ

τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ στὴν Πιστοΐα ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἐπισκοπῆς Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. π. Βιτάλιο Στυλιάν. Μετὰ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, πρὸ τοῦ «Ὅσοι εἰς Χριστὸν» τῆς Θ. Λειτουργίας, ὁ Σεβασμ. κ. Σιλουανὸς μετὰ τοῦ π. Βιταλίου ἐβάπτισαν τρεῖς ἐνηλίκους Κατηχουμένους στὸ Βαπτιστήριο ἐξωθεν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μονῆς.

• Τὸ Ἅγιον Πάσχα ἐωρτάσθη με λαμπρότητα στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν στὴν Πιστοΐα, προεξάρχοντας τοῦ

Σεβασμ. Λούνης. Σὲ Ἐγκυκλίό του, ἡ ὁποία ἀναγνώσθηε στους Ναοὺς τῆς Ἐπισκοπῆς, ὁ Σεβασμ. κ. Σιλουανὸς ἀναφέρθηκε στὴν ἀνάπτυξι τῆς Ἐκκλησίας μας ἐντὸς ἐνὸς κόσμου ὅλο καὶ περισσότερο ἐναντιομένου στὸν Χριστιανισμὸ καὶ προέτρεψε ὅλους τοὺς πιστοὺς, καὶ ὄχι μόνον τοὺς Κληρικοὺς, σὲ μία ζωντανὴ μαρτυρία καὶ συμμετοχὴ στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

• Τὴν Κυριακὴ τοῦ Παραλύτου, 12.4.2010 ἐκ.ἡ.μ., ὁ Σεβασμ. Λούνης κ. Σιλουανὸς

ἐλειτούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Καθόδου τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴν πόλι Βερόνα τῆς Ἰταλίας. Ὁ Ναὸς αὐτὸς διαμορφώθηκε ἀπὸ πιστοὺς μετανάστες ἐκ Ρουμανίας καὶ ἀνήκει στὴν Ἀδελφὴ Ἐκκλησία τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου Ρουμανίας, ἐξυπηρετούμενος ἐφημεριακὰ ἀπὸ Κληρικὸ τῆς.

Ἱερὸν Προσκύνημα στους Ἅγίους Τόπους καὶ τὸ Θεοβάδιστον Ὅρος Σινᾶ

ΜΕ τὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν εὐχή τοῦ ἀσθενοῦτος Σεβασμ. Μητροπολίτου καὶ Πατρὸς ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ, πραγματοποιήθηκε ἕνα ἀκόμη θαυμαστὸ Προσκύνημα στους Ἅγίους Τόπους καὶ τὸ Ὅρος Σινᾶ τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 2010.

Μὲ τὴν εὐθύνη τοῦ Συλλόγου Ὁρθοδόξων Γυναικῶν «Ἅγιος Φιλάρετος ὁ Ἐλεήμων» καὶ τὴν συνεργασία τοῦ Γραφείου Ταξιδίων «Κιτσάκης Τούρς», ὁμάδα 50 περίπου Προσκυνητῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου εἶχε τὴν εὐλογία νὰ διέλθῃ ἐπὶ δεκαήμερον ἀπὸ τὰ ιερώτερα σεβάσματα τῆς ἀγίας Πίστεώς μας.

Τοῦ Προσκυνημάτος ἠγεῖτο ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἄναπληρωτῆς Πρόεδρος, συμμετεῖχαν δὲ ἐκτὸς τῶν λαϊκῶν μελῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, τρεῖς Ἁγιοκυπριανῖται Πατέρες (ἕνας Ἱερομόναχος καὶ δύο Ἱεροδιάκονοι), δύο Ἱερεῖς μας ἐκ τοῦ ἔξωτερικοῦ, ὁ Αἰδεσμ. π. Δημήτριος Παπαδημητρίου μετὰ τῆς πρεσβυτέρας του, ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας Ἁγίας Ξένης Νέων Παλατίων Ὁρωποῦ Ἀττικῆς, ὡς καὶ Μοναχῆς ἀπὸ τρεῖς Ἱερῆς Γυναικεῖες Μονές μας τῆς Ἀττικῆς.

* * *

• **Τὸ πρωῒ** τῆς Τετάρτης, 8/21.4.2010, ἀναχωρήσαμε ἀεροπορικῶς ἀπὸ τὸ ἀεροδρόμιο «Ἐλευθέριος Βενιζέλος» καὶ φθάσαμε στὸ ἀεροδρόμιο τοῦ Τὲλ Ἀβίβ στὸ Ἰσραήλ. Ἀπὸ ἐκεῖ, μὲ τὸν ξεναγὸ μας κ. Γεώργιο Κιτσάκη, κατευθυνθήκαμε ὀδικῶς στὴν Λύδδα, ὅπου προσκυνήσαμε στὸν *Ναὸ καὶ στὴν κρύπτη μὲ τὸν Τάφο τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου* τοῦ Τροπαιοφόρου καὶ Θαυματουργοῦ.

Ἐν συνεχείᾳ, εἰσήλθαμε στὴν *Ἁγία Πόλι τῶν Ἱεροσολύμων* καὶ κατευθυνθήκαμε στὸν *Πανιέρο Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως*. Προσπεράσαμε στὸν εὐωδιάζοντα Λίθο τῆς Ἀποκαθελώσεως, προσκυνήσαμε τὰ *Παρεκκλήσια τοῦ Ἀκανθίνου Στεφάνου*, τῆς *Εὐρέσεως τοῦ Τ. Σταυροῦ*, τῶν *Κλαπῶν*, τοῦ *Ἁγίου Λογγίνου κ.ἄ.*, εἰσήλθαμε στὸ *Κουβούκλιο τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου* γιὰ νὰ ἐναποθέσουμε τὸν πόθο τῶν καρδιῶν μας καὶ ἀνήλθαμε στὸν *Φρικτὸ Γολγοθᾶ*, ὅπου ἐνώπιον τοῦ

Ἐσταυρωμένου ἐκδηλώσαμε τὴν μετάνοιά μας καὶ ἐκζητήσαμε τὰ ἐλέη τῆς Χαρίτος Του.

• **Τὴν** Πέμπτη, 9/22.4.2010, προσκυνήσαμε στὸν ἀκριβῆ τόπο τῆς *Ἀναλήψεως* τοῦ Σωτῆρος μας Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνήκει στους μουσουλμάνους, ἐπὶ τοῦ Ὅρους τῶν *Ἐλαιῶν*, ἐπίσης στὴν *Μονὴ τῆς Μικρᾶς Γαλιλαίας* («Τράπεζα Κυρίου», Ναὸς Ἁγίων Ἀποστόλων, Ναὸς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κοιμήσεως καὶ Μεταστάσεως τῆς Παναγίας μας), στὸν *Λατινικὸ Ναὸ τῶν Ἐθνῶν*, στὸν *Κήπο τῆς Προδοσίας* στὴν *Γεθσημανῆ*, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου φυλάσσεται βράχος, ὅπου κατὰ παράδοσιν ὁ Κύριός μας ἐτέλεσε τὴν ὑπερφυᾶ Προσευχή, στὴν *ρωσικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς* (Παναγία Ὁδηγήτρια, ἀφθαρτα Ἱ. Λείψανα τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος

Ἐλισάβετ καὶ τῆς Ὑποτακτικῆς Αὐτῆς Μοναχῆς Βαρβάρας, † 1918), στὸ *Θεομητορικὸ Μνῆμα τῆς Γεθσημανῆ*, ὅπου προσκυνήσαμε τὸν Θεομητροπρεπῆ Τάφο τῆς Παναγίας Παρθένου, τὴν Θαυματουργὸ Εἰκόνα τῆς Παναγίας Ἱεροσολυμιτίσσης κ.ά. Ἐν συνεχείᾳ, προσκυνήσαμε στὴν *Βηθανία τὸν Τάφο τοῦ Ἁγίου Λαζάρου τοῦ Τετραήμερου* καὶ τὴν *Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τῆς Προῦπαντήσεως* ἢ τῶν Ἁγίων Μάρθας καὶ Μαρίας. Κατόπιν, κατήλθαμε στὴν *Ἱεριχά*, ὅπου προσκυνήσαμε στὴν *Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Προφήτου Ἐλισαίου* (*Συγκομορέα Ζακχαίου*). Ἀπὸ ἐκεῖ, κατευθυνθήκαμε στὴν πανοραμικὴ *Μονὴ τοῦ Χοζεβὰ*, ὅπου προσκυνήσαμε καὶ τὰ Ἱ. Λείψανα τῶν Ὁσίων Κτητόρων Ἰωάννου καὶ Γεωργίου, ὡς καὶ τὸ ἀφθαρτὸ Σκῆνωμα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ ἐκ Ρουμανίας († 1960), τοῦ Ζηλωτοῦ τῶν Πατρῶν Παραδόσεων. Ἐπόμενος σταθμὸς μας ἦταν ἡ *Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου*, ὅπου προσκυνήσαμε στὴν θαυμασία αὐτῆ Ὁσαστὴν ἐρημο τοῦ Ἰορδάνου τόσο στὸ κατανυκτικὸ Καθολικὸ τοῦ θαυματουργοῦ Ὁσίου, ὅσο καὶ στὸ Παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας Γαλακτοτροφούσης.

• **Τὴν** Παρασκευή, 10/23.4.2010, ἀναχωρήσαμε γιὰ τὸ ὀδικὸ ταξίδι πρὸς τὸ *Θεοβάδιστον Ὅρος Σινᾶ*, ὅπου φθάσαμε τὸ ἀπόγευμα στὴν θρυλικὴ *Μονὴ τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης*, προλάβσαμε δέ, πρὸ τοῦ δείπνου, νὰ εἰσέλθουμε στὸν αὐλιεὸ χῶρο τῆς καὶ νὰ προσκυνήσουμε ἐξωτερικὰ τὴν *Ἁγία Βάτο*, ὀπισθεν τοῦ Ἱ. Βήματος τοῦ περιφίμου Καθολικοῦ τοῦ ΣΤ΄ αἰ.

• **Στις** 2 τὸ πρωῒ τοῦ Σαββάτου, 11/24.4.2010, οἱ περισσότεροι ἐκ τῆς Προσκνηματικῆς μας ὁμάδος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Θεοφίλ. Ὁρεῶν κ. Κυπριανό, ἄρχισαν τὴν ἀνάβασι γιὰ τὴν Ἁγία Κορυφή, ὅπου καὶ ἀνῆλθαν μετὰ τριῶρων κοπιώδη πορεία, καὶ ἀφοῦ προσευχήθηκαν, ἄρχισαν τὴν κατάβασι.

Στὴν Ἱερὰ Μονὴ ἐγίνε συντομὴ ξενάγησι στὸ λαμπρὸ Καθολικὸ καὶ προσκύνησι τῆς εὐωδιάζουσας Τιμίας Κάρας καὶ τῆς ἀφθάρτου Χειρὸς τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου Αἰκατερίνης τῆς Θαυματουργοῦ. Ἐπίσης, συντομὴ περιήγησι στὸ Μουσεῖο Ἐκθεμάτων τῆς Μονῆς, ὅπου παρατίθενται τὰ πιὸ ἐξοχα καὶ ἀντιπροσωπευτικὰ δείγματα (Ἱερὰς Εἰκόνας, Βιβλία, Ἄμφια, Κεμήλια), ἐκ τῶν μοναδικῶν παγκοσμίως πνευματικῶν θησαυρῶν τῆς θαυμαστῆς αὐτῆς Μονῆς. Ἐπιστρέψαμε δέ στὴ Ἱερουσαλὴμ τὸ ἴδιο βράδυ.

• **Τὴν** Κυριακή, 12/25.4.2010, ταξιδεύσαμε γιὰ τὴν *Χεθρῶνα*, ὅπου προσκυνήσαμε στὴν *Δρυ τοῦ Μαιμδρῆ*, στὴν ρωσικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἐν συνεχείᾳ, προσκυνήσαμε στὸ *Τέμενος τοῦς Τάφους τῶν Πατριαρχῶν Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ* καὶ

← τῶν Συζύγων Αὐτῶν Σάρρας καὶ Ρεββέκας. Ἀπὸ ἐκεῖ, μέσῳ τοῦ ἀραβικοῦ χωρίου Μπετζαλᾶ, κατευθυνθήκαμε στὴν Βηθλεέμ καὶ προσκυνήσαμε στὴν περίφημη Βασιλικὴ τὸ Σπήλαιο τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Στὸ χωρίο τῶν Ποιμένων (Μπετζαχοῦρ), λίγο πιὸ κάτω ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ, στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ποιμένων, προσκυνήσαμε στὸν παλαιὸ σπηλαιώδη Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μὲ τὸν Τάφο τῶν Ποιμένων, καὶ στὸν νέο περιλαμπρο Ναὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Στὴν ἱστορικὴ καὶ γεραρὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου, στὴν ἔρημο τῆς Ἰουδαίας, στὸ Κάστρο αὐτὸ τῆς Ἑλληνορθοδοξίας, προσκυνήσαμε τὸ Κουδούκλιο μὲ τὸν ἀρχικὸ Τάφο τοῦ Ἁγίου, τὸ ἀφθαρτὸ Σκῆνωμα τοῦ Ὁσίου στὸ Καθολικὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, στὸν Θεόκτιστο Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου κ.ά. Στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβίου προσκυνήσαμε στὸ Καθολικὸ καὶ στὸ Σπήλαιο τῶν Τριῶν Μάγων μὲ τοὺς Τάφους πολλῶν Ἁγίων.

• **Τῆν** Δευτέρα, 13/26.4.2010, ἀναχωρήσαμε πρὸς βορρᾶν γιὰ τὴν Γαλιλαία. Στὸ καθωρισμένο σημεῖο, πρὸ τῆς λίμνης τῆς Τιβεριάδος, τελέσαμε στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ σὲ συντετημένη μορφή καὶ εὐλογηθήκαμε ἀπὸ τὰ ἰορδάνεια νάματα. Στὴν πόλι τῆς Τιβεριάδος προσκυνήσαμε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Ἐν συνεχείᾳ, διήλθαμε διὰ τοῦ λατινικοῦ προσκυνήματος τοῦ Ἑπταπύργου (Χορτασμός τῶν Πενταμισχιλίων), ἐπίσης τῆς ἀρχαίας Καπερναοῦμ, ὅπου ὑπάρχουν τὰ εἱρεπια τῆς Συναγωγῆς στὴν ὁποίαν ἐδίδασκε ὁ Κύριός μας. Κατόπιν, περάσαμε στὴν ἐγγὺς εὐρισκομένη ἑλληνικὴ Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, παρὰ τὴν λίμνην τῆς Τιβεριάδος. Ἀκολουθῶν, ἀνήλθαμε στὸ Ὄρος Θαβὼρ γιὰ προσκύνῃ τῆς ἑλληνικῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος. Στὴν

Ναζαρέτ, ἐπόμενο σταθμὸ μας, προσκυνήσαμε στὸν Ναὸ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπου εἶχαμε συνάντησι μὲ τὸν ναζαρηνὸ ἀγαπητὸ μας ἐν Χριστῷ ἀδελφὸ κ. Ἐρνέστο Φαράχ. Ἐν συνεχείᾳ πήγαμε στὴν Κανᾶ, ὅπου στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου φυλάσσονται δύο ἀπὸ τὶς Ὑδρίες τοῦ πρώτου Θαύματος τοῦ Κυρίου μας τῆς μεταβολῆς τοῦ ὕδατος σὲ οἶνο.

• **Τῆν** Τρίτη, 14/27.4.2010, προσκυνήσαμε στὸν Λόφο τῆς Σιών στὸν χῶρο τοῦ Ὑπερώου (Μυστικὸς Δεῖπνος, Ψηλάφισις Θωμᾶ, Ἐλευσις Ἁγίου Πνεύματος), στὸν Τάφο τοῦ Προφήτου Δαυὶδ τοῦ Βασιλέως καὶ στὸν Οἶκο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ

Θεολόγου, όπου και η Κοίμησις τῆς Θεοτόκου (λατινικό/γερμανικό προσκύνημα). Στὴν συνέχεια, προσκυνήσαμε στὴν ἀνακαινισμένη ἑλληνικὴ *Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ὁσίου Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου*, στὸν Ἄγρὸ τοῦ Κεραμέως, ὅπου ἐγκαταβιώνει μικρὰ Γυναικεῖα Ἀδελφότητα. Διήλθαμε ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς *Κολυμβήθρας τοῦ Σιλῶαμ*, ὅπου ὅμως δὲν ἦταν δυνατὴ ἡ πρόσβασις λόγω ἔργων, καὶ κατήλθαμε καὶ πάλι στὴν *Ἱεριχώ*, ἀπὸ ὅπου ἀνήλθαμε στὴν *Ἱερὰ Μονὴ τοῦ «Πειρασμοῦ» ἢ τοῦ Σαρανταρίου*, ὅπου ὁ Κύριός μας ἐνήστευσε μετὰ τὴν Βάπτισί Του στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ τέσσαράκοντα ἡμερονύκτια καὶ ἐνίκησε τοὺς τρεῖς πειρασμοὺς τοῦ διαβόλου. Κατόπιν, μεταβήκαμε στὴν *Νεάπολι (Ναμπλούς) στὴν Σαμάρεια*, ὅπου τὸ *Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ* καὶ ὁ περιλάμπρος νεόδμητος Ἱερὸς Ναὸς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Ἰσαποστόλου (Παρεκκλήσιο Φρέατος Ἰακώβ, Ἰ. Λεῖψανο Νέου Ἱερομάρτυρος Φιλομένου, Ὑδρία Ἁγίας Φωτεινῆς κλπ.).

• **Τὴν** Τετάρτη, 15/28.4.2010, μεταβήκαμε στὴν *Ὁρεινὴ (Ἄϊν Κάρεμ)*, γενέτειρα τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, ὅπου ὅμως ὁ ἑλληνικὸς Ναὸς τοῦ Γενεθλίου τοῦ Τ. Προδρόμου ἦταν κλειστός. Ἐν συνεχείᾳ, στὴν περιφημὴ *Μονὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ*, στὴν περιοχὴ τῆς νέας πόλεως τῶν Ἱεροσολύμων, προσκυνήσαμε τὸν τόπο ὅπου ἐφυτεύθη ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου Λῶτ τὸ Τρισύνθετον Ξύλον τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Στὴν *Μονὴ τοῦ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου (Κατὰ Μόνας)*, προσκυνήσαμε στὸν Ναό, ὅπου καὶ ὁ Τάφος τοῦ μεγάλου Ἁγίου. Στὴν *Μονὴ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ* δὲν βρήκαμε τὸν Ὑπεύθυνο Κληρικὸ καὶ ἔτσι δὲν εἶχαμε τὴν δυνατὴτητα νὰ εἰσεέλθουμε καὶ νὰ προσκυνήσουμε ἐντὸς Αὐτῆς. Κατόπιν, εἰσήλθαμε στὴν παλαιὰ Πόλι τῶν Ἱεροσολύμων γὰρ νὰ προσκυνήσουμε σὲ Μονὲς ἐντὸς Αὐτῆς (*Μεγάλῃς Παναγίας, Σεϊδανάγιας, Ἁγίου Εὐθυμίου, Ἁγίου Χαραλάμπους*). Ἐξήλθαμε τῆς Ἁγίας Πόλεως ἀπὸ τὴν *Ὁδὸ τοῦ Μαρτυρίου (Ἁγία Βερονίκη, Ἀποτύπωμα Παλάμης Κυρίου, Μονὴ Πραιτωρίου, λατινικὸ προσκύνημα Ἁγίας Ἄννης*, ὅπου τὰ ἐρείπια τῆς *Κολυμβήθρας τῆς Βηθεσδά*), καὶ κατήλθαμε καὶ πάλι στὸ Θεομητορικὸ Προσκύνημα τῆς Γεθσημανῆ.

• **Τὴν** τελευταία ἡμέρα τοῦ Προσκυνηματός μας, Πέμπτη, 16/29.4.2010, μποροῦσαμε νὰ κινηθοῦμε κατὰ ομάδες, σύμφωνα μὲ τὶς προτιμήσεις καὶ δυνατότητες ἐκάστου. Ἀρχικὰ, μεταβήκαμε στὸ ἐπὶ τοῦ Ὁρους τῶν Ἐλαιῶν λατινικὸ προσκύνημα *«Πάτερ ἡμῶν...»*, ὅπου κατὰ παράδοσιν ὁ Κύριός μας παρέδωσε στοὺς Μαθητὰς Του τὴν Κυριακὴ Προσευχή. Ἐκεῖ ὑπάρχουν ἀρχαιολογικὰ ἴχνη ἀπὸ τὴν παλαιὰ μεγάλη *Βασιλικὴ τοῦ Ἐλαιῶνος* καὶ ἀπὸ τὸ *Σπήλαιο*, ὅπου ὁ Κύριός μας, ὀλίγον πρὸ τοῦ Πάθους Του, ἀπύθηνε στοὺς ἐρωτήσαντας σχετικῶς Μαθητὰς Του τὴν διδασκαλία καὶ προφητεία Του περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν Ἱεροσολύμων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν σημείων τῶν ἐσχάτων καὶ τῆς Δευτέρας Παρουσίας Του. Στὴν συνέχεια, πήγαμε στὴν μεγάλη *ρωσικὴ Μονὴ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου*, ἐπίσης ἐπὶ τοῦ Ὁρους τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου προσκυνήσαμε στὸ Καθολικὸ καὶ στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Τ. Προδρόμου (τόπος τῆς Α΄ καὶ Β΄ εὐρέσεως τῆς Τ. Κεφαλῆς τοῦ ἐνδόξου Βαπτιστοῦ). Ἀπὸ ἐκεῖ, μεταβήκαμε στὴν *ἑλληνικὴ Μονὴ τῆς Ἀναλήψεως*, κάτωθεν ἀκριβῶς ἀπὸ τὸ σημεῖο ὅπου ὁ Σωτῆρας μας ἀνελήφθη, τὴν

ὅποιαν ἀνακαίνισε ὁ Ἀρχιμ. π. Ἰωακείμ ἐκ Χίου († 2009), ὅπου συνέβησαν πολλὰ τὰ λυπηρά, ἀλλὰ καὶ θαυμασὰ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Κατόπιν, προσκυνήσαμε στὸ πλησίον εὐρισκόμενον Ἀσκητήριον τῆς Ὁσίας Πελαγίας, τῆς ἀπὸ ἐταιριδῶν ἐξ Ἀντιοχείας. Στὴν συνέχεια, κατήλθαμε γιὰ ἄλλη μία φορὰ στὸ Θεομητορικὸ Μνῆμα στὴν Γεθσημανῆ καὶ ψάλαμε τὸν Μικρὸ Παρακλητικὸ Κανόνα τῆς Παναγίας μας. Ἀπὸ ἐκεῖ, περάσαμε ἀπέναντι στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ὅπου προσκυνήσαμε στὸν Ναὸ καὶ στὸν κατὰ παράδοσιν τόπον τοῦ Λιθοβολισμοῦ του. Στὴν συνέχεια, εἰσήλθαμε καὶ πάλι στὴν Ἁγία Πόλι τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ προσκυνήσαμε στὴν Μονὴ τῶν Ἁγίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, στὴν ἑλληνικὴ Μονὴ τοῦ Πραιτωρίου τὴν Φυλακὴ τοῦ Κυρίου μας, στὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Νικοδήμου, νυκτερινοῦ Μαθητοῦ τοῦ Κυρίου μας, ὅπου καὶ ἡ Φυλακὴ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου μὲ ὠραῖο Παρεκκλήσιο. Διήλθαμε τὴν Ὁδὸν τοῦ Μαρτυρίου καὶ καταλήξαμε καὶ πάλι

στὸν Πανίερον Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως. Στὸ ἰ. Σκευοφυλάκιο, κάτωθεν τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, προσκυνήσαμε εἰκόνα τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης μὲ εὐμέγεθες τεμάχιο γνησίου Τιμίου Ξύλου ἐπ' αὐτῆς, ὡς ἐπίσης πολλὰ τεμάχια ἰ. Λειψάνων Ἁγίων τῆς Πίστεώς μας, εἶδαμε δὲ καὶ θαυμάσαμε καὶ τὸ περίφημο Θεομητορικὸ εἰκόνισμα, τὸ Ὅποιο φυλάσσεται προσωρινῶς ἐκεῖ καὶ παρουσιάζει σὲ πολλοὺς τὸ θαυμαστὸ φαινόμενο τοῦ νὰ ἀνοιγοκλείνη ἀργὰ τοὺς Ὀφθαλμούς Της ἢ εἰκονιζομένη εἰς Αὐτὸ Παναγία μας! Προσκυνήσαμε καὶ πάλι τὴν Ἁγία Ἀποκαθλῶσι, τὸν Πανάγιο καὶ Ζωοδόχο Τάφο, τὸ Καθολικὸ τῆς Ἀναστάσεως, τὸν Φρικτὸ Γολγοθᾶ, ὡς καὶ ἕτερα ἐκ τῶν γύρωθεν Παρεκκλησίων. Οἱ ὥρες κύλισαν γοργά, ἐντὸς δὲ τοῦ Πανιέρου Ναοῦ ἐπικρατοῦσε μεγάλη κίνησις καὶ μέγας συνωστισμὸς ἀπὸ τὰ ἄπειρα πλήθη τῶν προσερχομένων ἐξ ὅλων τῶν λαῶν, φυλῶν καὶ γλωσσῶν τῆς γῆς: «Κυκλώσατε, λαοί, Σιών καὶ περιβάλετε αὐτήν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ τῷ Ἀναστάντι ἐν νεκρῶν· ὅτι Αὐτὸς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν»!..

• **Τις** πρῶτες πρωϊνὲς ὥρες τῆς Παρασκευῆς, 17/30.4.2010, ἀναχωρήσαμε γιὰ τὸν ἀερολιμένα τοῦ Τὲλ Ἀδίβ, ἀπὸ ὅπου ἐπιστρέψαμε ἀεροπορικῶς στὴν Πατρίδα μας κατάφορτοι ἀπὸ ἀνέκφραστες θεῖες εὐλογίες.

Δόξα καὶ εὐχαριστία ἀνήκει στὸν Κύριο καὶ Θεό μας, ὁ Ὅποιος μᾶς ἔσωσε ἐκ τοῦ θανάτου καὶ μᾶς χαρίζει στὴν ζωὴ αὐτὴ τὸν πλοῦτον τῶν θείων δωρεῶν καὶ χαρίτων Του! Εὐλογητὸς ὁ Θεός!...

† ὁ Γ.Κλ.

Ζητώντας 'Ανάσταση

ΚΟΙΝΗ και γνώριμη αίσθηση όλων μας στην σημερινή εποχή είναι τα προσωπικά μας αδιέξοδα, τα βάρη των αμαρτιών μας, ή τυραννία των προβλημάτων μας. Κι' όταν έρχονται περίοδοι σαν αυτή, όπου το «Χριστός 'Ανέστη» κυριαρχεί στα χείλη, προβάλλει σκληρό το ερώτημα: «Γιατί να μην κυριαρχή και στην καρδιά».

Έπειδή όσα συμβαίνουν στην ιστορία, τις περισσότερες φορές μπορούν να μεταφερθούν και στην ψυχή μας, νομίζω πώς το παραπάνω ερώτημα πρέπει να δώσει την θέση του στο έξης: «Τί προηγήθηκε πριν από την 'Ανάσταση».

«Μά, ό Σταυρός», θα άπαντήση όποιος γνωρίζει τα γεγονότα που περιγράφονται στο Εύαγγέλιο. Και είναι συνετό. Πώς θα φανεωνόταν ή νίκη και ή δόξα του Χριστού, άν δέν είχε προηγηθή ή ταπείνωση και ή κακοπάθειά Του; Έτσι, αυτή ή άλληλουχία Σταυρού και 'Αναστάσεως, την όποία ό Θεός επέλεξε με την πάνσοφη βουλή Του να εφαρμοση στον Υίο Του, φαίνεται ότι κρίνει όλους μας σήμερα.

Πώς να περάσουμε πρώτα από τον Σταυρό, όταν ζούμε και κινούμαστε προσέχοντας με έπιμέλεια να γευτούμε ό,τιδήποτε μπορεί να μάς χαρίση εύχαρίστηση και να άποτινάξουμε ό,τιδήποτε δυσάρεστο; Κυρίαρχο μέλημα της εποχής το «πώς θα περάσω καλά, εύχάριστα». Φτάνουμε στο σημείο να άπωθούμε ακόμη και τα δυσάρεστα συναισθημάτα μας για να μην ένοχληθούμε, αντί να τα έπεξεργασθούμε σπουδάζοντας τον έαυτό μας.

Πώς να άγκαλιάσουμε τον Σταυρό, όταν την παραμικρή δυσκολία στην ζωή μας την αντιμετώπιζουμε γογγύζοντας; Όταν διατηρούμε τόσο καλή ιδέα για τον έαυτό μας, ώστε να παραπονούμαστε για τα δεινά που μάς συμβαίνουν, ώσαν έμεις να είμαστε αγιώτεροι από τον άθωο και άναμάρτητο Χριστό;

Πώς αναζητούμε άναστάσιμη άτμόσφαιρα στις σχέσεις μας με τους άλλους, γεμάτες χαρά και ειρήνη, όταν άρνιόμαστε να περάσουμε από τον Σταυρό της προσωπικής άυτοεξετάσεως και της άλλαγής της νοοτροπίας και των συνηθειών μας; Θέλουμε άλλαγές, αλλά μόνο για τους άλλους. Ζητάμε εύτυχία να ύπαρχη γύρω μας, αλλά προσπαθούμε να έξαιρεθούμε έμεις από την εργασία που άπαιτείται γι' αυτό.

Πώς να άπολαύσουμε τις άναστάσιμες δωρεές που χαρίζει ή Έκκλησία, όταν άποτραβιώμαστε «στα δύσκολα» που μάς ζητάει, όταν την θεωρούμε σαν μιá υπερφυσική πηγή που θα μάς λύση τα έπαγγελματικά, οικονομικά προβλήματα ή θέματα ύγείας, ενώ την ίδια στιγμή δέν θέλωμε να «βρέξωμε τα πόδια μας» στον ύγρο στίβο της άρετής, στο πέλαγος του άγώνα;

Τα γεγονότα της Μεγάλης Έβδομάδος μάς συγκινούν συναισθηματικά. Πόσοι όμως καταλαβαίνουμε την σχέση που έχουν με την δική μας ζωή; Σχέση βαθειά και ύπαρξιακή. Σχέση που περιγράφει ό άγιος Γρηγόριος ό Θεολόγος: «Διά πασών τών ήλικιών του Χριστού όδευσον».

«Πρέπει να περάσης άπ' όλες τις ήλικίες του Χριστού». Μη ρωτάς γιατί πρέπει να προηγήται ό Σταυρός πριν από την 'Ανάσταση. Δέν θα το καταλάβωμε σ' αυτή την ζωή. Στην άλλη, στην Βασιλεία Του, θα μάς άποκαλυφθή το «γιατί», θα φανερωθούν τα μυστήρια «πρόσωπο με πρόσωπο».

Άν μάς λείπη ή χαρά της 'Αναστάσεως από την ζωή μας, άν αισθανώμαστε μερικές φορές ότι άπλως έπιβιώνουμε βιολογικά ή ότι έχουμε κιόλας έσωτερικά νεκρωθή, άς διερευνήσουμε λίγο τον τρόπο ζωής μας μήπως είναι τρόπος που δέν άγκαλιάζει τον Σταυρό. Και άς προσπαθήσουμε να αγαπήσουμε το Σταυρό και ό,τι αυτός συνεπάγεται για την ζωή μας. Και τότε θα καταλάβουμε με την καρδιά μας την φράση εκείνη ένός συγχρόνου Όρθοδόξου Θεολόγου: «Ό Σταυρός είναι ή αλήθεια του κόσμου».

† π. Β.Θ.

Ἑορταὶ καὶ Πανηγύρεις

ΤΗΝ Τρίτη τῆς Διακαινησίμου, 24.3.2010 ἐκ.ήμ., ἐώρτασε τὸ Παρεκκλήσιο τῆς Παναγίας Πορταϊτίσσης στὸν Οἶκο τοῦ Ἁγίου Ἰωσήφ στὴν Φυλὴ Ἀττικῆς. Ἐλειτούργησε ὁ Αἰδεσιμ. Πρεσβ. π. Κωνσταντῖνος Τερζάκης, παρουσία ἀρκετῶν εὐλαβῶν καὶ Μοναχῶν τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς μετὰ τὴν Γερόντισσά τους Ταξιαρχία Μοναχή.

ΤΗΝ Τετάρτη τῆς Διακαινησίμου, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου, 25.3.2010 ἐκ.ήμ., ἐπανηγύρισε ὁ κύριος Ναὸς τοῦ ὁμωνύμου Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας καὶ Μετοχίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς, στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν (Πατρῶν 12).

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τὸν Ἐφημέριο Αὐτοῦ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. π. Ἀπόστολο Καγιόγλου καὶ τρεῖς ἀκόμη Ἱερεῖς μας,

ἐκφωνήσας Ὀμιλία ἐπὶ τῇ τριπλῇ εορτῇ καὶ χαρᾷ τῶν Ὀρθοδόξων καὶ δὴ τῶν Ἑλλήνων (πασχάλιο, θεομητορικὴ, ἐθνικὴ).

Παρέστησαν πολλοὶ πιστοὶ, μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ἐκοινωνήσε τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως, ἐψάλη Δοξολογία ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Παλιγγενεσίᾳ τῆς Πατρίδος μας (ἐπέτειος Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821).

ΤΗΝ αὐτὴ ἡμέρα, τελέσθηκε ἐόρτια Θ. Λειτουργία στὸν Ἱερό Ναὸ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (Σταυρουδάκι) στὴν χώρα τῆς Τήνου, τοῦ νηιοῦ τῆς Μεγαλόχαρης.

Ἐλειτούργησαν οἱ Ἀρχιμ. π. Γρηγόριος καὶ π. Γλυκέριος Ἀγιοκυπριανῖται, οἱ ὅποιοι εἶχαν μεταβῆ στὸ νησι γιὰ προσκύνημα μετὰ ὁμάδα πιστῶν μας ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκη, πρὸς μεγάλη χαρὰ καὶ παρηγορία τοῦ μικροῦ ποιμνίου μας τοῦ εὐλογημένου αὐτοῦ νηιοῦ τῶν Κυκλάδων.

ΤΗΝ Παρασκευή τῆς Διακαινησίμου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, 27.3.2010 ἐκ.ῆμ., ἐτελέσθη ἑόρτιος Θεία Λειτουργία στήν Ἱερὰ Γυναικεία Μονή τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης, τῆς ὁποίας προΐσταται ἡ Γερόντισσα Βρυαΐνη Μοναχή, στήν Ἀμυγδαλέζα Σταμάτας Ἀττικῆς.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μέ τόν Ἐφημέριο Αὐτῆς Αἰδεσιμ. π. Ἀντώνιο Γιαννουκάκο καί ἕναν ἀκόμη Ἱερέα μας, ἐκφωνήσας ἑόρτια Ὁμιλία.

Παρέστησαν συμπροσευχόμενοι ἀρκετοί εὐλαβεῖς προσκυνηταί. Ἐψαλαν κατανυκτικῶς Μοναχές ἀπό τήν Ἱερὰ Γυναικεία Μονή τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς.

Μετά τὸ πέρας τῆς Θ. Λειτουργίας, ἐτελέσθη ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀγιασμοῦ στήν αὐλή τῆς Μονῆς, παρὰ τὸ Καθολικόν.

ΤΗΝ Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος, 19/2.5.010, ἐπανηγύρισε τὸ Ἱερὸ Προσκύνημα τῆς Παναγίας Μυροβλύτισσας στὶς Ἀχαρνὲς Ἀττικῆς.

Τὴν ἑόρτια Θ. Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μετὰ τοῦ Ἐφημερίου καὶ Κτίτορος τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Ἰωάννου Λερούνη, τοῦ Ἱερομ. π. Παρίωνος Ἀγιοκυπριανίτου καὶ ἐνὸς ἀκόμη Ἱερέως μας ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν. Ἐψαλε ὁ γνωστὸς Χοράρχης κ. Μιχαὴλ Μακρῆς μετὰ τοῦ υἱοῦ του Στυλιανοῦ καὶ μέλη τῆς Χορωδίας του, ὡς καὶ ὁ ἐκ Δράμας Ἱεροψάλτης καὶ Φιλόλογος κ. Χρήστος Παπαδόπουλος.

Παρέστη μεγάλο πλῆθος εὐλαδῶν, πάρα πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων προσήλθαν μέ κατάνυξι στὰ Ἅγια Μυστήρια. Ἐκ τῶν Τοπικῶν Ἀρχόντων προσήλθε ὁ Ἀξιότιμος Δήμαρχος Ἀχαρνῶν κ. Παναγιώτης Φωτιάδης, ὁ Ἀντιδήμαρχος καὶ δύο μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἀκολούθησε ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων σὲ ἐξέδρα στήν αὐλὴ τοῦ Προσκυνηματος καὶ ἡ περιφορὰ τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνας περίξ τοῦ Ἱ. Ναοῦ, ἀνατεμπομένων καταλλήλων δεήσεων.

ΤΗΝ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος, 30.4.2010 ἐκ.ῆμ., ἐπανηγύρισε ὁ ὁμώνυμος Ἱερός Ναός μας στήν Ἀνθούπολι τῶν Πατρῶν.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης μέ τόν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Ἀγγελὸ Μουρλά, τόν Ἀρχιμ. π. Γρηγόριο Ἀγιοκυπριανίτη ἀπὸ τὸν Πύργο Ἡλείας καὶ τὸν Ἱεροδ. Ἰωσήφ, ἐνῶ προσήλθε τιμητικὰ καὶ ὁ Ἀρχιμ. π. Ἀθανάσιος, ὁ ὁποῖος εἶχε τελέσει βραδυνὴ Θ. Λειτουργία στὸν Ναὸ μας τῶν Ἁγίων Πάντων στὸ Ἀγρίνιο.

Παρέστη τὸ εὐλόγημένο μικρὸ Ποίμνιο τῆς Ἑνορίας, ὡς καὶ πιστοὶ μας καὶ ἀπὸ ἄλλες περιοχές.

Ἐκ τῆς Ἐξαρχίας τῆς Ἱ. Συνόδου μας ἐν Ἀμερικῇ

Ποιμαντικὴ Ἐπίσκεψις στὸ Τορόντο τοῦ Καναδᾶ

ΤΗΝ Τρίτη τῆς Διακαινησίμου, 24.3.2010 ἐκ.ἡμ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος καὶ ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιος, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ταξιδεύσει ἀπὸ τὴν Μονὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ Ἔτνα Καλιφορνίας ὡς ἀντιπρόσωποι τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἔτνα κ. Χρυσοστόμου, μαζὶ μὲ τὸν Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερο π. Δημήτριο Σαρλάκη ἀπὸ τὸ Γουῆννιπενγκ τοῦ Καναδᾶ, ἐτέλεσαν τὴν Πανήγυρι τοῦ ἑορτάζοντος ἑλληνικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Ραφαὴλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης στὸ Τορόντο τοῦ Καναδᾶ, στὸν ὁποῖον ὁ π. Δημήτριος ἐφημερεύει προσωρινῶς.

Στὴν πασχαλίῳ ἀρχιερατικῇ Θ. Λειτουργίᾳ, κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ὁποίας ὁ Θεοφιλ. Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος ἐξεφώνησε ἐπίκαιρη Ὁμιλία, παρέστησαν ἀρκετοὶ πιστοί, παρὰ τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας, πρὸς δόξαν καὶ τιμὴν τῶν νεοφανῶν θαυματουργῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων τῆς Λέσβου.

ΤΗΝ Τετάρτη τῆς Διακαινησίμου, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, 25.3.2010 ἐκ.ἡμ., ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος μετὰ τοῦ Ἀρχιμ. π. Ἀκακίου καὶ τοῦ Αἰδεσιμ. π. Δημητρίου Σαρλάκη, μετέβησαν στὸν σερβικὸ Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ἐπίσης στὴν πόλι τοῦ Τορόντο, ὁ ὁποῖος προσεχώρησε πρόσφατα στὴν Ἱερὰ Σύνοδό μας.

Ὁ Ναὸς αὐτὸς ἀνῆκε προηγουμένως στὴν Ἐπαρχία τῶν λεγομένων «Ἐλευθέρων Σέρβων», οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐνωθῆ μὲ τὸ Πατριαρχεῖο Σερβίας πρὸ 20ετίας περίπου, ἀλλὰ παρέμενε σὲ ἐπιφυλακτικότητα ἔναντι τῆς αὐξανομένης οἰκουμενιστικῆς πορείας τῶν πατριαρχικῶν τῆς Σερβίας, ἀλλὰ καὶ ἔναντι ἄλλων προβλημάτων διοικητικῆς καὶ πνευματικῆς φύσεως.

Ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. Πρεσβ. π. Ἀνδρέας Δημητρίεβιτς, ὁ ὁποῖος -παρὰ τὸ προκεχωρημένο τῆς ἡλικίας του- διακονεῖ ὑποδειγματικῶς, τὸ Ἐκκλησιαστικὸ Συμβούλιο καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἑνορίας ἐξέφρασαν τὴν συμφωνία τους ἔναντι τῶν Ἀρχῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας καὶ ἐνετάχθησαν μὲ ἐπίγνωσι εἰς Αὐτήν.

Διὰ τῆς ἀρχιερατικῆς Θ. Λειτουργίας τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, ἐπισφραγίσθηκε ἐπίσημῶς ἡ ἔνταξις τῆς ὀργανωμένης αὐτῆς Ἑνορίας μὲ τὸν ὠραῖο Ναὸ τῆς καὶ τὶς λοιπὲς ἀξιόλογες ἐγκαταστάσεις τῆς. Παρέστησαν καὶ πάλι ἀρκετοὶ πιστοί, παρὰ τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας, καὶ ἐπικράτησε ἀτμόσφαιρα πνευματικῆς χαρᾶς, εἰρήνης καὶ ἐνότητος.

Πανήγυρις Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ Χειροτονία Διακόνου

ΤΗΝ Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως, 30.4.2010 ἐκ.ἡμ., ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἔτνα κ. Χρυσόστομος, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Φωτικῆς κ. Αὐξέντιος καὶ ὁ Ἡγούμενος Ἀρχιμ. π. Ἀκάκιος, ταξίδευσαν ἀπὸ τὴν Ἔτνα Καλιфорνίας στὴν Ἀν. Ἀμερικὴ γιὰ τὴν Πανήγυρι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος στὸ Ρότσεστερ τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπου ἐφημερεύει ὁ Αἰδεσιμ. π. Νικόλαος Τσερνιάβσκυ.

Στὴν πανηγυρικὴ Θ. Λειτουργία ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Συρακουσῶν κ. Ἀνδρόνικος τῆς Ἀδελφῆς ΡΟΕΔ ὑπὸ τὸν Μητρ. κ. Ἀγαθάγγελον, μὲ τρεῖς Διακόνους τοῦ Ἐπίσης, παρέστη συμπροσευχομένη καὶ ἡ Μοναχὴ Ἀγαπία ἀπὸ τὴν νεοσύστατη Ἱερὰ Γυναικεία Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ἱεράρχου Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις τοῦ Κλήβελαντ τῆς Νέας Ὑόρκης.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς Θ. Λειτουργίας, στὴν ὁποία παρέστη μεγάλος ἀριθμὸς πιστῶν, ὁ Σεβασμ. Ἔτνα κ. Χρυσόστομος ἐχειροτόνησε Διάκονο τὸν κ. Πέτρο Μπουσουνῶβ, ἐκ τῶν Ἀναγνωστῶν τοῦ Ναοῦ, Ἱατρὸ καὶ Βοηθὸ Καθηγητὴ στὴν Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ρότσεστερ, ἐγγαμὸ καὶ πατέρα πέντε τέκνων.

Ὁ Σεβ. Ἔτνα κ. Χρυσόστομος ἐξεφώνησε ἐόρτια Ὁμιλία, ἐξ ἀφορμῆς δὲ τῆς χειροτονίας τοῦ Διακόνου Πέτρου ἀναφέρθηκε στὸν διπλὸ θεραπευτικὸ ρόλο τοῦ ὡς Ἱατροῦ πλὴν ψυχῶν καὶ σωμάτων.

Τέλος, παρέτέθη τράπεζα, στὴν ὁποίαν παρεκάθησαν περὶ τὰ 70 πρόσωπα.

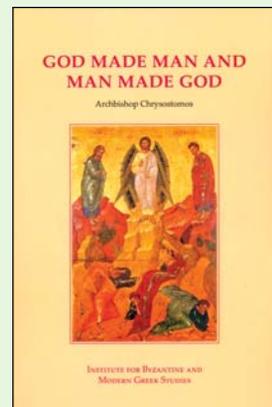
Ἐκδοσις νέου βιβλίου

ΤΟ Ἴνστιτούτο Βυζαντινῶν καὶ Νεο-ελληνικῶν Σπουδῶν στὸ Μπέλμοντ τῆς Μασσαχουσέτης τῶν Η.Π.Α., ἐξέδωσε πρόσφατα ἓνα νέο βιβλίον στὴν ἀγγλικὴ γλῶσσα τοῦ Σεβασμ. Ἀρχιεπισκόπου Ἔτνα κ. Χρυσόστομου, μὲ τίτλο: «*Θεὸς Ἐνανθρωπήσας καὶ Ἄνθρωπος Θεοποιηθεὶς*».

Τὸ ἔργο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐπιλεγμένα ἄρθρα τοῦ Σεβασμ. Συγγραφέως περὶ τῆς Μοναδικῆς Θεωρήσεως τοῦ Ἄνθρώπου, τοῦ Κόσμου, τῆς Χάριτος καὶ τῆς Θεώσεως, ἡ ὁποία διακρίνει τὴν Ὁρθοδοξία ἀπὸ τὸν Δυτικὸ Χριστιανισμό.

Τὸ βιβλίον ἔχει μαλακὸ ἐγχρωμὸ ἐξώφυλλον καὶ εἶναι 140 σελίδων.

• Πληροφορίες καὶ παραγγελίες στὴν Ἰστοσελίδα τοῦ Ἴνστιτούτου: www.ibmgs.org

Ἐνθρόνιαι Καθηγουμένης

Ἱερό Ἡσυχαστήριο Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Συκάμινο Ὁρωποῦ

Τὴν Λαμπρὴ Τετάρτη, 25.3.2010 ἐκ.ἡμ., τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, τὸ Ἱερό Ἡσυχαστήριο τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, στὸ Συκάμινο Ὁρωποῦ, ἐγνώρισε στιγμὲς ιδιαίτερης χαρᾶς καὶ συγκίνησης.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Ἑορτῆς, μὲ τὴν εὐλογία τοῦ ἀσθενοῦντος Σεβ. Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐνισταμένων, ἐτέλεσε στὸ τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ τὴν Ἐνθρόνια τῆς πρώτης Ἡγουμένης τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου, τῆς Ὁσιωτάτης Γεροντίσσης Ἰλαρίας Μοναχῆς.

Στὴν λαμπρὰ αὐτὴ τελετὴ συμμετείχαν οἱ Ἄγιουκυπριανῖτες Πατέρες Ἱερομόναχος π. Ἰλαρίων, Ἱεροδιάκονος π. Ἰωσήφ καὶ Ὑποδιάκονος γ. Ἀντώνιος. Ἐψαλαν Ἀδελφές τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς, παρούσης καὶ τῆς Ὁσιωτάτης Καθηγουμένης Γεροντίσσης Ταξιαρχίας Μοναχῆς. Παρέστησαν δὲ πολλοὶ πιστοί, συγγενεῖς τῆς πολυσέβαστης Γερόντισσας Ἰλαρίας, κάτοικοι τῆς περιοχῆς καὶ συμπαραστάτες τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου. Ἰδιαίτερα τίμησε τὴν τελετὴ μὲ τὴν

παρουσία του ὁ Ἀξιότιμος Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Συκαμίνου κ. Θωμᾶς Ρούσσης.

Στὴν σύντομη Ὁμιλία του, ὁ Θεοφιλέστατος ἀναφέρθηκε στὶς τρεῖς Πασχαλιές, τὶς ὁποῖες ἐορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας: τὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ μας, τὴν Ἀνάστασι τῆς πεπτωκυίας φύσεώς μας διὰ τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Λόγου (Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου) καὶ τὴν Ἀνάστασι τοῦ Γένους μας μὲ τὴν Ἐπανάστασι τοῦ 1821 «γιά τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστιν τὴν Ἁγίαν καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερίαν».

Στὴν Ἀναστάσιμη αὐτὴ χαρὰ ἄμοξε πράγματι νὰ γίνη τὸ εὐφρόσυνο γεγονός τῆς Ἐνθρόνισης τῆς Ὁσιωτάτης Ἡγουμένης Γεροντίσσης Ἰλαρίας, ἡ ὁποία μαζί μὲ τὴν συνκητήριοισσα Γερόντισσα Μαριάμ ἀπέδειξαν, μέσῳ πολλῶν δοκιμασιῶν (ἀπὸ τὸ 2003 κ.έ.), τὸ μεγαλεῖο τῆς πιστότητας καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης τους πρὸς τὸν Πνευματικὸ τους Πατέρα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Κυπριανό.

Ἡ μικρὰ Ἀδελφότης τοῦ Ἱεροῦ Ἡσυχαστηρίου τῆς Μεταμορφώσεως καλεῖται ἤδη νὰ δώσῃ ὑπὸ τὴν καθοδήγησι τῆς Ὁσιωτάτης Γεροντίσσης Ἰλαρίας μιὰ μεγάλη μαρτυρία πίστεως καὶ ὀρθοδόξου ἠθους...

• **Εἶθε** ὁ Μεταμορφωθείς καὶ Ἀναστάς Κύριός μας νὰ χαρίζη ἔτη πολλὰ στὴν Ὁσιωτάτη Γερόντισσα Ἰλαρία καὶ τὴν ἐν Χριστῷ Συνοδεία της καὶ νὰ εὐλογῇ πλουσίως τὸ ἔργο τους!

† Μ.Σ'Α.

Ἡ Πανήγυρις τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς

στὸ Γυναικεῖο Μοναστήρι τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης Ἀφιδνῶν Ἀττικῆς

ΤΗΝ Παρασκευὴ τῆς Διακαινησίμου, 27.3.2010 ἐκ.ῆμ., ἐώρτασε ὁ κυρίως Ναὸς τῆς Γυναικείας Μονῆς τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης στὶς Ἀφίδνες Ἀττικῆς, τῆς ὁποίας προϊστορία ἢ Γερόντισσα Εὐπραξία Μοναχὴ, πρὸς τιμὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Στὴν ἐφετινὴ Πανήγυρι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς συμμετείχαν ἀρκετοὶ εὐσεβεῖς Προσκυνηταί, προεξάρχοντος τοῦ Ἀξιότιμου Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀφιδνῶν κ. Ἀλεξάνδρου Ζουγανέλη.

Ἐλειτούργησε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ὠρεῶν κ. Κυπριανός, Ἀναπληρωτὴς Πρόεδρος καὶ Πνευματικὸς τῆς Μονῆς, συμπαραστατούμενος ἀπὸ τὸν Αἰδεσμ. π. Σωτήριον Γιούλη, τὸν Ἱεροδιάκονο π. Ἰωσήφ καὶ τρεῖς Ὑποδιακόνους.

Ἐκοινώνησαν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων σχεδὸν ἅπαντες οἱ παριστάμενοι. Στὸ τέλος ἐλιτανεύθησαν πέριξ τοῦ Ναοῦ οἱ ἱερὲς Εἰκόνες τῆς Ἀναστάσεως καὶ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Πρὸ τοῦ μνήματος τῆς ἀοιδίμου Κτητορίσσης Γεροντίσσης Εὐγενίας († 2001) ἔγινε ἐπιμνημόσυνος δέησις, ψαλλομένου τοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη». Κατὰ τὸ ἱερὸν ἔθος τῶν Μονῶν, παρετέθη εἰς ἅπαντας πασχαλινὴ λιτὴ τράπεζα Ἀγάπης.

Πρὸς τοῦ «Δι' εὐχῶν», ὁ Θεοφιλέστατος ὠμίλησε γιὰ τὸ Μήνυμα τῆς Θεοτόκου στὴν ἐποχὴ μας καὶ ἀναφέρθηκε σὲ δύο Ἀποκαλύψεις, οἱ ὁποῖες ἐτόνιζαν τὸ Μήνυμα αὐτό: ὁ Κύριος ἐπιθυμεῖ ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς νὰ ἀγιαζῶνται διὰ μέσου τῆς προσευχῆς γιὰ χάρι ὅλου τοῦ κόσμου (Ἀποκάλυψις στὸν Στάρετς Παρθένιο τοῦ Κιέβου) καὶ νὰ εἶναι ταπεινόφρονες, αὐτομεμψόμενοι, ὑπομονητικοί, πραιοὶ καὶ μὴ κατακρίνοντες τοὺς ἄλλους, λογιζόμενοι συνεχῶς, ὅτι «πάντες εἰσέρχονται εἰς τὴν Βασιλείαν διὰ τὰς διακαιουσῖνας αὐτῶν, ἐγὼ δὲ μόνον κληρονομῶ τὴν κόλασιν διὰ τὰς ἁμαρτίας μου» (Ἀποκάλυψις εἰς Γέροντα Ἐρημίτην περὶ τοῦ ἐν τῷ κόσμῳ «λαχανᾶ»-μανάθη).

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς Θεομητορικῆς Πανηγύρεως, ἡ Ὁσιωτὴ Γερόντισσα Εὐπραξία παρεχώρησε τὸν λόγο στὸν εὐλαβέστατο Καθηγητὴ Πανεπιστημίου, Ἱατρὸ Ἀγγειολόγο, κ. Εὐάγγελον Κουσιομίτη, ὁ ὁποῖος μὲ καλλιέπεια καὶ χάρι ἐξέφρασε ἐν ὀλίγοις τὰ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοφιλεστάτου ἐκ μέρους ὅλης τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν συμπαραστατῶν Αὐτῆς γιὰ τὴν συμβολὴν του στὴν ἀνάστασι τῆς Μονῆς, τέλος δὲ προσέφερε εἰς αὐτὸν ἐκ μέρους ὅλων μίαν θαυμασία συμβολικὴ Εἰκόνα, μὲ τίτλον: «Ἡ Πατρικὴ Ἀγκαλιὰ» (Ὁ Οὐράνιος Πατέρας φέρει στὸ στήθος Του τὸν Ἄσωπο Υἱό), ἔργον τῆς Ἀγιογράφου τῆς Μονῆς Γεροντίσσης Θέκλης.

Ὁ Θεοφιλέστατος εὐχαρίστησε τὸν χαρισματικὸ Ὁμιλητὴ-Ἱατρὸ γιὰ τὸ εὐγενὲς λογιόδριό του, ὑπενθύμισε ὅμως ὅτι ὅλα ὅσα ἔγιναν ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους γιὰ τὴν πνευματικὴν πρόοδο τῆς πανηγυριζούσης Ἱερᾶς Μονῆς ὀφείλονται στὴν Θεομητορικὴ Εὐλογία καὶ στὶς εὐχὰς καὶ τοὺς κόπους τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος καὶ Μητροπολίτου μας κ. Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται καὶ συν-κτίτωρ τῆς Μονῆς: «ἄλλοι κεκοπιάσασιν», κατέληξε, «καὶ ἡμεῖς εἰσήλθομεν εἰς τὸν κόπον αὐτῶν» καὶ δρέπομε τοὺς εὐχύμους καρποὺς τῶν καμάτων αὐτῶν. □

Ἡ Λύτρωσις ἀπὸ τὰ «Τόξα» καὶ τὰ «Βέλη» τοῦ Ἐχθροῦ

† Ἐπισκόπου Γαρδικίου Κλήμεντος

ΚΥΧΝΑ ὁ πιστός, στὸν δύσκολο ἀγῶνα του, κτυπημένος ἀπὸ ἀλλεπάλληλα πλήγματα δοκιμασιῶν καὶ ἐφαιμάτων ὑποχωρήσεων καὶ πτώσεων καὶ αισθανόμενος τὴν θεία ἐγκατάλειψι, ἐγείρει μέσα του τὴν σπαρακτικὴ κραυγή: «Ὁ Θεὸς ἀπόσω ἡμᾶς (μας ἔσω-πρωξες μακρὰ) καὶ καθεῖτες ἡμᾶς, ὠργίσθης καὶ οἰκτείρησας ἡμᾶς» (Ψαλμ. νθ' 3).

Δυσβάστακτα φορτία φαίνεται κάποτε νὰ συνθλίβουν τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, ἀτομικὰ καὶ συλλογικά, καὶ οἱ εὐαίσθητες ψυχές τους νὰ καταλήγουν στὸ πικρὸ Δαυϊτικὸ συμπέρασμα: «ἔδειξας τῷ λαῷ Σου σκληρά, ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον κατανώξεως» (αὐτόθι, 5).

Ὅμως, ὁ Ψαλμωδὸς γνωρίζει ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ καὶ τὴν λύτρωσι ἀπὸ ὅλα τὰ δεινά: «ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις Σε σημεῖωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου» (αὐτόθι, 6).

Μὲ τὸ Πάθος, τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασί Του, ὁ Θεάνθρωπος Λυτρωτῆς μας κατενίκησε τὸν Διάβολο: «τοῦ ἐχθροῦ (πλέον) ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος, καὶ πόλεις καθεῖτες, ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον αὐτοῦ μετ' ἡχου» (Ψαλμ. θ' 7)!...

Ἐκτοτε, ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστὸς δίδει τὸ «**Σημεῖον**» Του ὄχι εἰς ὅλους, ἀλλὰ μόνον εἰς ὅσους τὸν φοβοῦνται, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀποφεύγουν τὴν «**βολὴν τοῦ τόξου**», δηλαδὴ τὰ τεχνάσματα, τίς μεθοδεῖς καὶ τὴν πλάνην τοῦ ἡττημένου ἐχθροῦ διαδόλου. Ὅσοι ἐλπίζουν στὸν Χριστό, φέρουν μέσα τους

τὸν ἀγριστικὸ φόβο Του, χωρὶς νὰ παρουσιάζονται στὴν οἴκη τῶν καταγιγιστικῶν πειρασμῶν. Αὐτοὶ περιφέρουν στὸ σῶμα τους τὸ σημεῖον τῆς σταυρώσεως, ἤτοι τῆς νεκρώσεως τοῦ Ἰησοῦ, δηλαδὴ τὴν ἀπραξία τῆς ἀμαρτίας.

Μόνον σταυρικῶς ἀποφεύγει ὁ φοβούμενος τὸν Θεὸν τὴν ἐμφανιζόμενη στὰ ὄντα «ἀπατηλὴν ἐπιφάνειαν», κατὰ τὸν Ἅγιο Μάξιμο τὸν Ὁμολογητή. «**Πρόσωπον Τόξου**», δηλαδὴ κάθε πονηροῦ πάθους καὶ μάλιστα σαρκικοῦ, τὸ ὁποῖο διεγείρει τὸν ἄνθρωπο, «**εἶναι ἡ ἐπιφάνεια τῶν σωματίων**, ἡ ὁποία ἐρεθίζει τὴν αἴσθησι, πληγώνοντας σὰν **αἰχμὴ βέλους** τὴν αἴσθησι καὶ διεγείροντας κατὰ τρόπο ἀπρεπῆ τὴν ψυχὴ πρὸς τὰ πάθη» («Ἅγιος Μάξιμος Ὁμολογητής).

Τὰ «**πεπυρωμένα βέλη**» τοῦ Πονηροῦ, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ζητοῦμε ἔμπονα στὴν προσευχὴ μας νὰ ρυσθοῦμε, εἶναι οἱ πονηροὶ καὶ ἀπατηλοὶ λογισμοί, οἱ ὁποῖοι προκαλοῦνται στὸν ἄνθρωπο ὅταν ἀποβάλλῃ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ, καλυφθῆ ἀπὸ τὸ σκότος τῆς λησμοσύνης, καὶ δίχως προσοχὴ καὶ ἐγρηγόρησι δοθῆ πλέον ἀπερίσκεπτα στὴν ἐπιθυμητικὴ καὶ ἐμπαθῆ θεωρία τῆς ἐπιφανείας τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα βέβαια γιὰ τὸν αἰσθησιακὸ-ἀσταύρωτο ἄνθρωπο εἶναι ἰδιαίτερα προκλητικὰ καὶ ἐλκυστικὰ! Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, ἐγείρεται στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ὁ πόθος τῆς ἀμαρτίας καὶ διατρυπιέται ἐσωτερικὰ ἀπὸ τίς αἰχμὲς τῶν βελῶν τοῦ Πονηροῦ, διασχίζεται καὶ διασπᾶται, αἰμάσσει καὶ ὀδυνᾶται· ἐπέρχεται δὲ

ἀναβρασμός τοῦ αἵματος καὶ ἀνεξέλεγκτη σαρκική πύρωσις!...

Ἄν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀνανήψῃ ὅσο τὸ δυνατόν συντομώτερα καὶ δὲν ζητήσῃ τὴν θεία βοήθεια, δὲν δύναται νὰ ἀντισταθῇ, ἀλλὰ πίπτει φοβερὰ καὶ κατανατᾶ εἰς πυθμένα ἄδου. Ἡ πιὸ ἀποτελεσματική θεραπεία, εἶναι ἡ ἄμεση, ἐν μετανοίᾳ καὶ ταπεινώσει, ἐπίρριψις τῆς ἀδυναμίας μας ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ: «Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου· ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν καὶ Αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς» (Ψαλμ. νθ' 13-14).

«Ἀνάθεσε στὸν Κύριο τὴν ἀσθένειά σου, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, ἀναγνωρίζοντας πλήρως τὴν ἰδική σου ἀδυναμία, καὶ τότε θὰ λάβῃς τὸ χάρισμα τῆς σωφροσύνης χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃς».

Ἡ ἐποχή μας εἰδικῶς εἶναι ἐποχή τοῦ θεάματος. Τὰ προσφερόμενα ὅμως ἄφθονα θεάματα εἶναι κατὰ βάσιν προκλητικά καὶ ἀποτελοῦν σαφῶς «τόξα» καὶ «βέλη» τοῦ Ἐχθροῦ γιὰ τὴν ἄλωσι τῆς ψυχῆς μας. Ἡ δὲ εὐθύνη μας εἶναι τεράστια, ὅταν μόνοι μας ἐκτιθέμεθα ἀκρίτως, μὲ τὴν θέλησι ἢ μὲ τὴν ἀδράνειά μας, στὸν ὀρμητικὸ καταιγισμὸ τῆς ἐμπαθείας, ὁ ὁποῖος θέλει σὰν πύρινος ποταμὸς νὰ καταπιῇ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα. Ἄν δὲν μᾶς μεθοῦσε ἡ ἔντεχνη ἀπάτη τοῦ Πονηροῦ στὶς ὥρες τῆς δοκιμασίας καὶ δὲν ἐτύφλωνε ἡ πλάνη τοῦ Ἐχθροῦ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς μας, δὲν θὰ ἐκπίπταμε τόσο εὐκολὰ τοῦ σταυροῦ, οὔτε θὰ ὑποχωρούσαμε ἡττημένοι, ἀλλὰ θὰ προσπίπταμε ἄμεσα, χωρὶς καθυστέρησι, στὴν Θεία καταφυγή καὶ ἡ Χάρις Του θὰ μᾶς ἐλύτρωνε.

Πιὸ συγκεκριμένα, θὰ γνωρίζουμε τὶς ἀμυντικές μας δυνατότητες καὶ θὰ τὶς χρησιμοποιούσαμε ἔγκαιρα. Διότι, ἔχει καὶ ὁ Κύριός μας τὰ «ἠκονημένα» (Ψαλμ. μδ' 7) Βέλη Του! Τὶς ζωντανές Εἰκόνες Του, τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους Του, οἱ Ὅποιοι μᾶς παραδίδουν τὸν Λόγο Του καὶ τὴν Χάρι Του (Ἅγιος Νικόδημος Ἁγιορείτης).

«Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων» (Ψαλμ. ρκστ' 4). Ἐκτινασσόμενα Βέλη κατὰ τοῦ Ἐχθροῦ, τὰ Ὅποια τὸν κατανακιοῦν, εἶναι οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι καὶ οἱ μετὰ ἀπὸ αὐτοὺς γνήσιοι κατὰ πνεῦμα υἱοὶ τους, δηλαδὴ οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ. Αὐτοὶ ἐπιπίπτουν ἄφοβα κατὰ τοῦ Διαβόλου καὶ τὸν ἐξολοθρεύουν, Θεία βοήθεια!

Γι' αὐτό, «μακάριος ὅς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ κατασχυνηθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις» (αὐτόθι, 5). Ἴδου ἡ ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα: Ὅσοι δέχονται τὴν Ἀποστολικὴ καὶ Πατερικὴ διδαχὴ, ἀλλὰ καὶ τὸ παράδειγμα καὶ τὴν μέθοδο τῶν Ἁγίων, δηλαδὴ τὴν ἡσυχαστικὴ νῆψι, αὐτοὶ δὲν θὰ ντροπιαστοῦν ὅταν τοὺς ἐπιτίθενται οἱ ἐχθρικοὶ λογισμοὶ γιὰ νὰ τοὺς λαλήσουν ἐξαπατητικῶς στὶς πύλες τῆς καρδιάς τους. Θὰ γνωρίζουν νὰ περιφρονοῦν τοὺς ἐχθροὺς, ἢ νὰ προβάλλουν ἀντίρρησι, καὶ πάντως θὰ τοὺς ἀποκρούουν καὶ θὰ τοὺς ἀποδιώκουν, χωρὶς νὰ ὑφίστανται ζημία καὶ ὄλεθρο:

«Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς· κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς· ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον καὶ

ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς» (Ψαλμ. ριζ' 10-12).

Ἄκόμενη, ἡ Πάναγνος καὶ Πανάχραντος Θεοτόκος, ἡ Μητέρα καὶ Βασίλισσα τῆς Ἀγνότητος, Καθαρότητος καὶ Παρθενίας, ἀποτελεῖ ἰσχυρὴ καταφυγὴ, βοήθεια καὶ σκέπη ὧσων ἐλπίζουν καὶ προσφεύγουν εἰς Αὐτήν.

Ἐπίσης, τὸ ἱερὸ πρόσωπο τοῦ ἐνδεδυμένου μετ' Ἀποστολικῆς Χάρει καὶ Ἐξουσία πνευματικῷ Πατρὸς, ἐπικαλούμενο μετ' πίστι καὶ ἐμπιστοσύνη ὑπὸ τοῦ πολεμουμένου πνευματικῷ τέκνου, ἐπιφέρει ἀνακούφισι τοῦ πολέμου, ἀπομάκρυνσι δὲ καὶ φυγάδευσι τοῦ Ἐχθροῦ.

Ὅταν ὁ ἐμπειροπόλεμος πλέον δοῦλος τοῦ Θεοῦ δυναμώσῃ, θὰ γνωρίζῃ ἐπίσης καὶ νὰ ἀντεπιτίθεται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ! Ὁ ἴδιος ὁ Εὐλογητὸς Κύριος καὶ Θεὸς μας θὰ διδάσκῃ τὰς χεῖρας του εἰς πόλεμον καὶ θὰ θέτῃ τόξον χαλκοῦν στοὺς βραχίονάς του (βλ. Ψαλμ. ιζ' 34). Τὸ περιπόθητο καὶ παμπόθητο Θεῖον Ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ καθαρτικὸ Θεῖο Αἷμα Του κατα-

κόπτουν, κατακαίουν, κατασυντρίβουν, κατανικοῦν καὶ ἐξολοθρεύουν τοὺς θρασύτατους νοητοὺς ἐχθροὺς. Ἡ ἐν μετανοίᾳ, ὑπακοῇ, ὑπομονῇ, ἐπιμονῇ καὶ ἀγάπῃ ἐντρύφησις εἰς Αὐτὰ τὰ Θεῖα Δῶρα καὶ Ὅπλα μᾶς καθιστᾷ ἀπρώτους καὶ φοβεροὺς εἰς τοὺς δαίμονας καὶ τοὺς ὑπεναντίους, ἐφ' ὅσον ἐνδύομεθα τὴν Χάριν καὶ τὴν Πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ:

«Ὅσσοι ἐν ἄρμασι καὶ ὄσσοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα· αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν» (Ψαλμ. ιθ' 8-9). «Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρᾶτιστον» (Ψαλμ. κβ' 5). «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι» (Ψαλμ. ριε' 4).

Τότε, δικαίως, ἡ ψαλμικὴ διακήρυξις θὰ εἶναι καὶ ἰδικὴ μας πραγματικότης:

«Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ Αὐτὸς ἐξουδενώσει τοὺς θλιβόντας ἡμᾶς!»

Δόξα τῷ ἀπείρῳ ἐλέει τῆς Φιλανθρωπίας Αὐτοῦ!

Νουθεσίαι καὶ Ἀποφθέγματα τοῦ Ὁσίου Στάρετς Παρθενίου τοῦ Κιέβου

* Ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ἐξουθενώνει τὴν σάρκα περισσότερο ἀπὸ τὴν νηστεία καὶ τὶς ἄλλες ἀσκήσεις. Γιὰ ὅποιον τὸν ἀπέκτησε δὲν ὑπάρχουν πάνω στὴν γῆ οὔτε θλιδερά οὔτε εὐχάριστα πράγματα.

* Δὲν φθάνει νὰ φυλάμῃ τὴν ἀγνότητα τοῦ σώματος. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἔχουμε καθαρὸς καὶ ἀγνοὺς λογισμοὺς.

* Καὶ ὁ παραμικρὸς ἐμπαθὴς δεσμὸς πρὸς κάποιον πρόσωπο ἢ πρὸς ὠρισμένα πράγματα ἐπισύρει τὴν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ καὶ ὀδηγεῖ στὴν καταστροφὴν.

* Ὁ ἀκάθαρτος καὶ ὑποδουλωμένος σὲ πάθη ἄνθρωπος μολύνει μετ' τὶς ἁμαρτίες, καὶ τὰ πράγματά του. Γι' αὐτὸ μὴ τὰ ἐγγίξῃς καὶ μὴ τὰ χρησιμοποιεῖς.

* Φυλάξου νὰ μὴν κατακρίνης τὸν πλησίον σου. Γιὰ νὰ μὴ πέφτῃς σ' αὐτὸ τὸν πειρασμό, παῦσε νὰ ἀσχολῆσαι μετ' τὴν συμπεριφορὰ τῶν ἄλλων.

Ἐκ τῶν σύγχρονων Θαύματων τοῦ Ἁγίου Γερασίου τοῦ Ἰορδανίτου*

ΜΕΤΑ τὴν κοίμησίν του (4η Μαρτίου) ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ἀνακηρύχθηκε (καὶ ἐπίσημα) Ἅγιος καὶ ἔκανε Θαύματα, ἀπὸ τὰ παλιὰ ἐκεῖνα χρόνια μέχρι καὶ σήμερα. Πολλοὶ μάλιστα λένε ὅτι ὁ Ἅγιος ἄκουσε πολὺ γρήγορα τὶς παρακλήσεις καὶ τὶς προσευχὰς τοὺς καὶ τοὺς ἔκανε καλά. Γι' αὐτὸ ἀπὸ πολλοὺς ὀνομάζεται «Ὁ Ἅγιος Ἐξέπρες!» Ὁ Ἅγιος εἶναι πάντα ζωντανὸς (εἰδικῶς στὴν Μονὴ του), κυκλοφορεῖ ἀνάμεσα στοὺς προσκυνητὲς καὶ στοὺς ἄλλους πιστοὺς, συνομιλεῖ μαζί τους, τοὺς παρηγορεῖ, τοὺς ἐνθαρρύνει, τοὺς θεραπεύει καὶ σκορπίζει παντοῦ τὴν ἀγάπην του.

* **Πρὶν** ἀπὸ μερικὰ χρόνια, ὁ Ἡγούμενος εἶχε πάει στὴν Ἑλλάδα. Στὸ Μοναστήρι βρισκόταν μιὰ ρουμὰνα Καλογριά, ἡ Μαρία, ὁ Ἀσὰμ ὁ ἄραβας, μικρὸ παιδί τότε καὶ δίπλα στὴ σπηλιά ἡ Γερόντισσα Χριστοδοῦλη.

Κάθε νύκτα ἀκούγανε τὴν πόρτα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Γερασίου νὰ ἀνοίγει καὶ νὰ κλείνει. Πήγαινε ἡ Μαρία νὰ δεῖ ποιὸς ἦταν καὶ δὲν ἔβλεπε κανένα. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Ἀσὰμ, ποὺ γύριζε στὸ Μοναστήρι, κοίταζε καὶ δὲν ἔβλεπε κανένα.

Ὅταν ὁ π. Χρυσόστομος γύρισε στὸ Μοναστήρι τὸν ρωτήσανε:

– Γέροντα, ποιὸς ἀνοίγοκλείνει τὴν πόρτα τῆς Ἐκκλησίας κάθε βράδυ;

Κι ἐκεῖνος τοὺς ἀπάντησε:

– Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος εἶναι, ποιὸς ἄλλος νὰ εἶναι;

Ὁ Ἅγιος ἐκτελοῦσε χρέη φύλακα τοῦ Μοναστηρίου, ὅταν ἀπουσίαζε ὁ Ἁγιοταφίτης φύλακὰς του.

Ἐπίσης, μέσα στὸ Μοναστήρι πάρα πολλοὶ ἔνωσαν μιὰ θαυμάσια εὐωδία, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ περιγράψουν μὲ λόγια...

* **Ἐνα** ἀντρόγυνο διηγόταν τὸ παρακάτω θαῦμα:

– Πρὶν λίγα χρόνια ἤρθαμε στὸ Μοναστήρι τοῦ Ἁγίου καὶ μείναμε γιὰ λίγες μέρες. Ἐνα ἀπόγευμα παρακαλέσαμε τὸν Ἡγούμενο νὰ μᾶς ἐξομολογήσει, ἂν εἶχε χρόνο. Ὁ Γέροντας ἀπάντησε ὅτι δὲν μπορούσε, γιατί εἶχε πολλὲς δουλειές. Μετὰ ἀπὸ λίγο ἀνεβήκαμε τὴ σκάλα καὶ μπήκαμε στὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γερασίου. Ἐκεῖ συναντήσαμε πάλι τὸν Ἡγούμενο. Ὅταν μᾶς εἶδε μᾶς εἶπε μὲ πολλὴ ἀγάπη: «Ἐλάτε, παιδιά μου, νὰ σᾶς ἐξομολογήσω».

Ὅταν τελείωσε ἡ Ἐξομολόγηση, κατεβήκαμε πάλι στὸ προαύλιο. Σὲ λίγο περνοῦσε ἀπὸ κοντὰ μᾶς ὁ Ἡγούμενος καὶ τὸν εὐχαριστήσαμε γιατί, παρόλῃς τὶς σκοτούρες καὶ τὴν κούραση, μᾶς ἔκανε τὸ χατήρι καὶ μπήκε στὸν κόπο νὰ μᾶς ἐξομολογήσει. Τότε ἐκεῖνος ἐκπληκτὸς μᾶς εἶπε:

– Τί λέτε, βρὲ παιδιά; Ἐγὼ σᾶς ἐξομολόγησα; Ἐγὼ κανένα δὲν ἐξομολόγησα σήμερα. Ἄφοῦ σᾶς εἶπα ὅτι δὲν εἶχα καιρὸ καὶ ἤμουν καὶ κουρασμένος.

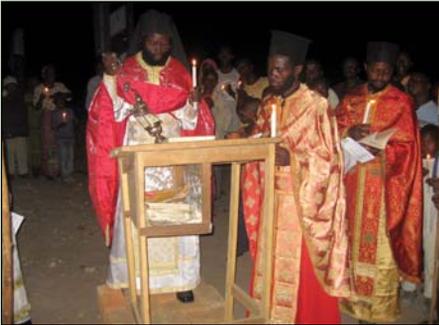
Ἐμεῖς μείναμε ἄφωνοι. Καταλάβαμε ὅτι ἐκεῖνος ποὺ μᾶς ἐξομολόγησε δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἅγιο Γεράσιμο. Ἐμφανίστηκε μὲ τὴ μορφή τοῦ Ἡγουμένου, γιὰ νὰ μὴ τὸν καταλάβουμε. Δοξάζουμε τὸ Θεὸ καὶ τὸν εὐχαριστοῦμε. Ἐπίσης, εὐχαριστοῦσαμε τὸ μεγάλο Ἅγιο Του, τὸν Ἅγιο Γεράσιμο, ποὺ μᾶς ἔκανε τὴ μεγάλη τιμὴ νὰ μᾶς ἐξομολογήσει!

(*) Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος ὁ Ἰορδανίτης - Βιογραφία γιὰ Παιδιά, Ἐκδόση Ἱεράς Μονῆς Ἁγίου Γερασίου Ἰορδανίτου, 2003, σελ. 36, 39-40, 41.

Ἱεραποστολή στό Κογγό

Ἀπό τήν Θ. Λειτουργία τῆς Κυριακῆς Δ΄ Νηστειῶν, 1.3.2010 ἐκ.ἡμ., τήν ὁποῖαν τέλεσαν Κληρικοί τῆς Ἱεραποστολῆς μας στόν προσωρινό Ναό τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων στήν Κανάγκα, ὁ ὁποῖος στεγάζεται σέ Αἶθουσα Σχολείου.

Ἅγιον Πάσχα στήν Κανάγκα τοῦ Κογγό.

Ὁ Ἀρχιμ. π. Μᾶρκος Ἀγιοκυπριανίτης μέ σπουδαστές, ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἱεραποστολῆς μας στήν Κανάγκα τοῦ Κογγό.

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ Ἱεροῦ Ἡνοχαστηρίου τῆς Ἁγίας Τριάδος στήν περιοχή τῆς Κανάγκα συνεχίζεται...

Βαπτίσεις δύο βρεφῶν καί ἑνός ἐνηλίκου ἀπό τόν π. Μᾶρκο στόν Ἱ. Ναό τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Αἰγίνης πλησίον τῆς πρωτεύουσας Κινσάσα τοῦ Κογγό.

Ἡ Παναγία μας ἀποστρέφεται ἀκόμη καὶ τὴν συγκατάθεσι σὲ ἀκαθάρτους λογιμοὺς Ἐκ τὸν Βίο τοῦ Ὁσίου Στάρετς Παρθενίου τοῦ Κιέβου († 25.3.1855)*

ΟΠΩΣ ὁ ἴδιος ὠμολογοῦσε, ἀπὸ τὴ νεανική του ἡλικία φυλάχθηκε καθαρὸς καὶ δὲν δοκίμασε τὶς ἐνοχλήσεις τοῦ σαρκικοῦ πολέμου.

Ἦταν θέλημα τοῦ Κυρίου, ἡ καρδιά του ποὺ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ναὸς προσευχῆς, νὰ μὴ μολυνθῇ ἀπὸ τὰ ἀκάθαρτα πάθη. Ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἁμαρτωλοὺς λογιμοὺς τὸν ἐφύλαττε ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ.

Τὸ ἐπόμενο περιστατικὸ μᾶς ἀποκαλύπτει τὴν ψυχική θέα ποὺ εἶχε ἀέναντι στοῦ θέματος αὐτοῦ.

«Στὴν ἀρχὴ τῆς ὑπακοῆς μου (σ.ἡμ. ὅταν ἦταν Δόκιμος), ὡς προσφοράρης, μᾶς διηγεῖτο, ἔτυχε ν' ἀκούσω ἄθελα αἰσχρῆς συζητήσεις ἀπὸ κάποια παρέα παιδιῶν. Ὅταν λοιπὸν ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα ἔπεσα νὰ ξεκουρασθῶ, ἦρθαν στὴν μνήμη μου ὅσα ἀκουσα. Ἐπειδὴ ἤμουν ἀκόμη ἄπειρος στὴν πνευματικὴ ζωὴ, δὲν ἀπεμάκρυνα ἀμέσως αὐτὲς τὶς σκέψεις. Ἐνῶ τὶς συλλογιζόμουν, ἀποροῦσα πῶς συμβαίνει οἱ ἄνθρωποι ν' ἁμαρτάνουν καὶ ποιά εὐχαρίστησι νιώθουν στὶς σαρκικὲς ἁμαρτίες. Τέτοιοι λογιμοί, ὅλο καὶ περισσότερο μὲ ἀπασχολοῦσαν καὶ δὲν μπορούσα μὲ κανένα τρόπο ν' ἀπαλλαγῶ

ἀπὸ τὴν κυριαρχία τους.

» Ξαφνικὰ χτύπησαν τὴν πόρτα τοῦ κελιοῦ μου καὶ μὲ φώναξαν στὴν ὑπακοή. Πῆγα χωρὶς ἀργοπορία καὶ ἄρχισα τὴν δουλειὰ πρόθυμα. Συγχρόνως προσευχόμουν. Καὶ νά, οἱ λογιμοὶ ποὺ τόσο μὲ βασάνιζαν προηγουμένως, τώρα ἐξαφανίστηκαν. Τοὺς ξέχασα ἐντελῶς. Ἐργάστηκα ἀρκετὲς ὥρες μέχρι τὰ μεσάνυχτα. Ἐκανα τὸν Κανόνα μου καὶ ἀποκοιμήθηκα.

» Πρῶι-πρῶι μὲ φώναξαν νὰ πάω στὸν Ἡγούμενο. Ἐκεῖνος μὲ ὠδήγησε στοῦ γραφείου του.

– Πές μου, Πέτρο (σ.ἡμ. αὐτὸ ἦταν τὸ βαπτιστικὸ του ὄνομα), μοῦ εἶπε, σὰν σὲ Πνευματικὸ, μήπως στοῦ παρελθόν ἔπεσες σὲ κανένα ἁμάρτημα ποὺ δὲν ἐξωμολογήθηκες;

» Ἐγὼ αἰφνιδιάστηκα. Σκέφθηκα πολλὴ ὥρα, ἐρεύνησα τὸν ἑαυτό μου, ἔκανα μιὰ ἀναδρομὴ στὰ περασμένα, ἀλλὰ δὲν βρῆκα τίποτε. – Ὅχι, Γέροντα, δὲν θυμᾶμαι κάτι, γιὰ τὸ ὁποῖο νὰ μὲ ἐλέγχι ἡ συνείδησίς μου. – Ἐξέτασε καλύτερα τὸν ἑαυτό σου, μοῦ εἶπε πάλι, ἐπιμένοντας στοῦ σημεῖο αὐτό. Ἐθύθισα τὴν σκέψι μου σὲ μιὰ ἐξονυχιστικὴ αὐτοκριτικὴ, ἀλλὰ δὲν μπορούσα νὰ θυμηθῶ κάτι ποὺ νὰ τὸ εἶχα κρατήσῃ ἀνεξομολόγητο. – Κάτι πρέπει νὰ ὑπάρχει, μοῦ εἶπε. Ἄκου τί εἶδα ἀπόψε στὸν ὕπνο μου:

» Ἐνῶ βρισκόμουν στὴν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ ἀέναντι ἀπὸ τὴν Εἰκόνα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ποὺ περιστοιχίζεται ἀπὸ τὶς Εἰκόνας τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου καὶ τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου, σὲ δλέπω νὰ μπαίνης στοῦ Ναοῦ καὶ προχωρῶντας πρὸς τὴν Εἰκόνα τῆς Παναγίας νὰ δάξης μετάνοια. Τότε ἡ Παναγία σὰν νὰ ἦταν ζωντανὴ γύρισε ἀλλοῦ τὸ πρόσωπό της. Κοίταξες καὶ σὺ πρὸς τὴν κατεύθυνσι ἐκείνη, ἀλλὰ πάλι σὲ ἀπεστράφη. Κάθισες ἀέναντι τῆς περιλύπτος.

» Τότε ὁ Ὁσιος Ἀντώνιος σὲ σκέπασε στοργικὰ μὲ τὸν μανδύα του καὶ μαζί μὲ τὸν Ἀπόστολο Πέτρο εἶπαν στὴν Θεοτόκο: – Ὑπεραγία Δέσποινα, συγχώρεσέ τον, γιὰτὶ ἁμάρτησε ἀπὸ ἄγνοια. Ἐμεῖς δίνουμε ἐγγύησι γι' αὐτόν. Καὶ ἡ ἅγια Παρθένος τοὺς ἀπήντησε: – Ἐφ' ὅσον γίνεσθε σεῖς ἐγγυηταὶ του, γιὰ χάρι σας τὸν συγχωρῶ. Καὶ ἀμέσως γύρισε τὸ πρόσωπό της πρὸς τὸ μέρος σου. Ἐγὼ τὴν στιγμὴ ἐκείνη ξύπνησα. Αὐτὸ μὲ κάνει νὰ ἐπιμένω. Σκέψου καλά, μὴ τυχὸν ἁμάρτησες μὲ τὴν σκέψι, ἂν ὄχι μὲ ἔργα. ➔

Χειροτονία Πρεσβυτέρου

ΤΗΝ Κυριακή τῶν Μυροφόρων, 5/18.4.2010, τελέσθηκε μετὴν Χάρι τοῦ Θεοῦ ἡ χειροτονία εἰς Πρεσβύτερον τοῦ ἐκ Τσεχίας καταγομένου Χαρίτωνος Μράζεκ,

στὸν προσκυνηματικὸ Ναὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Ἁγίων Κυπριανοῦ καὶ Ἰουστίνης Φυλῆς Ἀττικῆς. Τὴν χειροτονία ἐτέλεσε ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Μεθώνης κ. Ἀμβρόσιος.

Τὴν προηγουμένη, Σάββατο 4/17.4.2010, εἶχε τελεσθῆ ἡ εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ ὑποψηφίου ἀπὸ τὸν Θεοφίλ. Ἐπίσκοπο Γαρδικίου κ. Κλήμη.

Ὁ νέος Ἱερέας μας πρόκειται, σὺν Θεῷ, νὰ ὑπηρετήσῃ ὡς Ἐφημέριος, κατόπιν ἐντακτικῆς

προετοιμασίας ἐντὸς τῶν ἐπομένων μηνῶν, στὸν Ἱερό Ναὸ μας τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ στὸ Σύδνεϋ τῆς Αὐστραλίας.

Ὁ π. Χαρίτων εἶναι 36 ἐτῶν, ἔγγαμος καὶ ἔχει δύο ἀνήλικα ἄρρενα τέκνα. Στὴν Ὁρθοδοξία εἰσηλθε διὰ κανονικοῦ Βαπτίσματος πρὸ δεκαετίας ἐκ τοῦ Παπισμοῦ. Σπούδασε στὴν Θεολογικὴ καὶ τὴν Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ ἱστορικοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καρόλου στὴν Πράγα, ὅπου ἔκανε καὶ διδακτορικὴ διατριβή. Ἐργάσθηκε ὡς Καθηγητὴς Φιλοσοφίας, Ψυχολογίας καὶ Κοινωνιολογίας στὴν Μέση Ἐκπαίδευσι καὶ Θρησκευολογίας στὸ Πανεπιστήμιο τῆς πόλεως Παρντούμπιτσε τῆς Τσεχίας. Γνωρίζει ρωσικὰ καὶ ἀγγλικὰ καὶ ἤδη μαθαίνει ἑλληνικὰ. Ἡ σύζυγός του Λουντμίλα εἶναι διδασκάλισσα. Ἀποτελοῦσαν οἰκογενειακῶς μέλη τῆς Ἐνορίας μας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Μαξιμοβίτς στὸ Γιεζντόβιτσε τῆς Τσεχίας ὑπὸ τὸν Αἰδεσμ. π. Ἱερεμία Τσάκ.

Ὁ νεοχειροτόνητος Πρεσβύτερος ἀποτελεῖ ὑπόδειγμα αὐταπαρνήσεως, ἐφ' ὅσον προκειμένου νὰ βοηθήσῃ τὸ ποιμαντικὸ ἔργο καὶ τὴν μαρτυρία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, ἐγκαταλείπει τὴν πατρίδα του, τὴν ἐργασία του, τὴν ἀκαδημαϊκὴ καριέρα του, καὶ τίθεται οἰκογενειακῶς στὴν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας, ἀναθέτοντας τὰ πάντα στὴν Πρόνοια τοῦ Θεοῦ. Εἶθε ὁ Κύριός μας νὰ τὸν χαριτώνῃ, σύμφωνα καὶ μετὸ συμβολικὸ νόημα τοῦ ὀνόματός του, ὥστε νὰ ἐργασθῆ καρποφόρα, μετὰ ἀγάπῃ θυσιαστικῆ, στὸν Ἀμπελῶνα Του, ὑπὲρ τῆς Δόξης τοῦ Ἁγίου ὀνόματός Του καὶ τῆς βοηθείας ἀθανάτων ψυχῶν!

« Τότε, σὰν νὰ φωτίσθηκε ἡ μνήμη μου, θυμήθηκα τὶς ἀκάθαρτες ἐκεῖνες σκέψεις καὶ ἀμέσως τὶς ἐξωμολογήθηκα. Ὡ! πόσο πρέπει νὰ φυλάμε, σκεπτόμενοι ὑστερα, τὸν ἑαυτό μας ἀπὸ ἀπρεπεῖς λογισμοὺς. Δὲν ἀρκεῖ ἡ καθαρότης στὸ σῶμα. Ἡ Παναγία μᾶς ἀποστρέφεται καὶ ὅταν ἀκόμα σκεπτόμαστε τὶς ἀμαρτίες τῶν ἄλλων. Χρειάζεται προσοχὴ στὸ σημεῖο αὐτό, ποὺ ἐπιμένει ὁ Ψαλμωδὸς λέγοντας: «Ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἄλλοτριῶν φεῖσαι τοῦ δούλου σου».

(*) Στάρετς Παρθένιος τῆς Κιεβο-Πετσέρσκαγια Λαύρας, Μετάφρασις ἀπὸ τὰ ρωσικὰ, ἐκδ. ἔκτη, Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου Ὁρωπὸς Ἀττικῆς 1993, σελ. 31-34.

† Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανοῦ

Γερόντισσα Μυρτιδιώτισσα Ἡ Ἀσκήτρια τῆς Κλεισοῦρας 1886-1974

ΕΠΙ τῇ μνήμῃ τῆς Ὁσίας Γεροντίσσης Μυρτιδιωτίσσης, κατὰ κόσμον Σοφίας Χοτοκουρίδου († 23.4. 1974), ὑπενθυμίζουμε ὅτι ὁ ἀσθενῶν πλέον Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης καὶ Πατέρας μας κ. Κυπριανὸς ἐγγραφε πρὸ ἐτῶν ἓνα θαυμάσιο διβλίο, μὲ τὸν συγκινητικὸ καὶ διδακτικὸ βίο τῆς ἐκ Πόντου τῆς Μ. Ἀσίας καταγομένης νέας αὐτῆς Ἀσκήτριας, τὸ ὁποῖο διατίθεται ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μονὴ μας, καθὼς ἔτυχε πολὺ θερμῆς ὑποδοχῆς ἀπὸ τὸ φιλότιμο ἀναγνωστικὸ κοινὸ τῶν εὐσεβῶν τῆς πατρίδος μας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ὡς γωστόν, ὁ Σεβασμ. Γέροντάς μας κ. Κυπριανὸς ἐγνώρισε τὴν χαρισματικὴ αὐτῆ μορφή τὸ 1958, ὅταν ὑπηρετοῦσε τὴν στρατιωτικὴ του θητεία στὴν Πτολεμαῖδα καὶ εἶχε ἐπισκεφθῆ τὴν ἱστορικὴ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου στὴν Κλεισοῦρα, στὴν συμβολὴ τῶν Νομῶν Κοζάνης, Φλωρίνης καὶ Καστοριάς. Ἐκτοτε, καὶ μέχρι τῆς Κοιμήσεως τῆς ἁγίας Γεροντίσσης, διατηροῦσαν στενὸ πνευματικὸ σύνδεσμο ἀγάπης, σεβασμοῦ καὶ ἐκτιμῆσεως. Ἄλλωστε, ὀλίγα ἔτη πρὸ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας της, ἀξιώθηκε νὰ τὴν κείρῃ Μοναχὴ μὲ τὰ χεῖρα του.

Πρόκειται γιὰ μία ἐκδοσι-μαρτυρία, ἡ ὁποία συνταιριάζει τὸ πνευματικὸ καὶ αἰσθητικὸ κάλλος γιὰ ἓναν πραγματικὸ ἀναβαπτισμό πίστεως τοῦ ἀναγνώστου, ὁ ὁποῖος βυθίζεται, διὰ τῆς χειραγωγίας τοῦ ζωντανοῦ χαριτωμένου συναξαριακοῦ λόγου, στὸν οὐράνιο καὶ σαγηνευτικὸ κόσμον τῆς ἀγιότητος μᾶς συγχρόνου Πνευματικῆς Μητέρας (Ἀμμᾶ).

Ἐκδοσις πολυτελεστάτη, ἐγχρωμῆ καθ' ὅλοκληριάν, μὲ πλούσιο διακοσμητικὸ καὶ φωτογραφικὸ ὕλικό.

• Σελίδες: 216 • Σχήμα: 13×21 ἐκ. • Τιμᾶται: 10 €

☉ *Γιὰ παραγγελίες ἀπευθύνεσθε:*

Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Κυπριανοῦ, Τ.Θ. 46006 – ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ 13310
Τηλ.: 210 2411380, 210 2411316, Fax: 210 2411080,
E-mail: Kyprianos@synodinresistance.org

